

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 03.10.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокат Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Браниоци оптужених адвокати: Мирјана Несторовић, Горан Петронијевић, Ненад Војновић, Вељко Ђурђић, Горан Фолић, Милан Бирман.**

Нису присутни браниоци оптуженог Чукарић Слађана – адвокат Владица Васиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља за Владицу?

АДВ. ГОРАН ФОЛИЋ: Адвокат Горан Фолић се јавља за Владицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

Оптужени Чукарић Слађан сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адвокат Горан Фолић.

Татомир Лековић није присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јавља?

АДВ. МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Адвокат Мирјана Несторовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оптужени Нишавић Милорад сагласан је да га на данашњем главном претресу брани адвокат Мирјана Несторовић.

Није присутан ни адвокат Палибрк Драган.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Јуче је колега обавестио да ћу га ја мењати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни?

**Оптужени Папић Рамиз сагласан је да га на данашњем
главном претресу брани адвокат Милан Бирман.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци Гогих Милован и Ђокић Горан да ли су
присутни? Јесу.

Добро, позовите Гогих Милована.

Добар дан господине Гогиху.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним
подацима, ви сте већ били саслушани у више наврата?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих измена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

Са личним подацима као у списима.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС ОДРЖИ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Гогих
Милован.**

Сведок ГОГИЋ МИЛОВАН

Са личним подацима као у списима, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте поново позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питање уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Већ сва та упозорења знате, али ја морам то да вам предочим. Опомињем вас на текст заклетве коју сте дали пред овим судом. Позвани сте да вам неке ствари предочимо које нисмо у том првом моменту. Прво реците да ли остајете код исказа који сте до сада давали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему остајете код досадашњег исказа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вам прво одмах кренула од овог дневника догађаја који ми имамо у списима па бих вас замолила да погледате овај дневник догађаја да видите ко је то писао, ко је попуњавао, да ли сте то ви, да ли је Ђокић? Ви сви имате тај дневник догађаја, у списима постоји, имате на ЦД-у? Сви сте добили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има нешто сам ја попуњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите молим вас ту, чини ми се да је грешка али то би ви требали да кажете ако јесте, видите има прво април месец па се надовезује март месец. Хоћете дати да вам ја покажем где смо уочили, да прво то разјаснимо. Ево видите, 05. април, 07. април, 08. април, 08. април, па 12. март. Да ли је то грешка, да ли је то 12. април, добро погледајте молим вас, приђите микрофону?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја нисам ово попуњавао, не знам зашто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У те дане нисте ви попуњавали? Рецимо под редним бројем 41 стоји 12. март, а на број 40 је 08. април, па стоји чегар 101, радио везом ко се обратио, па онда идете 12. март, па 13. март. Да ли сте ви 12. марта попуњавали и 13. марта? Да ли је то ваш рукопис?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Под 40 је мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 40 је ваш?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли разумете шта вас питам? Да ли је случајно дошло до грешке јер по овоме како стоји, сад ћу вам рећи, по овоме како стоји да је бомбардована Сува Река дана 12. марта око 13:15 у Сувој Реци у близини зграде ОУП-а од стране НАТО снага извршено је бомбардовање, дакле није могло никако да буде 12. марта, знате зато вас питам у том смислу да ли је можда нека грешка?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците, ви сте дакле кажете водили овај дневник. Хајде да видимо за март месец, ево пронађите од 20. марта, то је редни број 31. Да ли је потребно да ставимо на документ камеру да пратимо сви? Ставите на документ камеру. Господине Гогићу, и ви пређите овамо да би нам објашњавали.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се председнице, само моменат због транскрипта. Да ли гледамо комплетну књигу дневних догађаја за 1999. годину ОУП-а Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово имамо једино, сад ћу вам рећи од фебруара месеца, од 21. фебруара?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А зашто имамо од 21. фебруара а не комплетну књигу ако постоји књига?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 21. фебруара то што су имали они су нам доставили. Ја сам поново тражила, рекли су да више немају ништа, да је то што је приложено да је то то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините, а ко нам је рекао да је приложено то и то? Ако постоји књига дневник догађаја за 1999. годину онда је требало да нам достави књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставите те примедбе за крај.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, врло је битно јер почињемо, ово све улази, сад се сведок изјашњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да треба да се изјасни на оно што ми имамо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Још једна ствар. Овај документ није изведен као доказ у овом поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се налази у списима молим вас, ми ћемо то да предочимо, има времена када ће се.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, није све што се налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада немојте ме прекидати. Кад завршим можете да поставите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Овај документ који сад предочавате није изведен као доказ у овом поступку, знате како се изводи доказ. Суд доноси решење да се изврши увид, да се прочита, ово је фотокопија.

Прво ту има хиљаду примедби. Ко га је доставио, шта је доставио, а поготову што су изводи из нечега, а не цео документ, није све у спису доказ. Има и дописа ваших који нису докази него што веће одлучи да се изведе као доказ, као писмени доказ, само то хоћу да вам кажем и то стално инсистирам на томе. Значи, овај документ никад није као доказ изведен. Знате шта значи читање, односно знате, извињавам се, шта је извођење доказа писменог документа, чији је документ, ко га је доставио, кад је доставио и шта има садржај тог документа. Па не морамо цео, ја се слажем, можемо само датуме који нас интересују, али овај документ поготову у оваквом облику није био доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас не можете тако да разговарате. Дакле, ја сам се обратила Служби за откривање ратних злочина, то је 17.01.2006. године, добили смо поднесак којим нас извештава Служба за откривање ратних злочина - «да у вези нашег акта из истраге од 28. новембра 2005. године којим тражите достављање књиге дневних заповести и књигу догађаја ОУП-а Сува Река за март месец, дакле прецизирано је за март месец 1999. године, обавештавамо вас да у прилогу акта, а у вези напред наведеног достављамо копију извода из књиге догађаја ОУП-а Сува Река и копију извода из књиге редне листе за март месец». Дакле, тражен је само за март месец. То је истражни судија тражио. Да ли мислите да нас интересује цела година 1999?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пазите, ви сте одмах почели, нисте ни питали сведока него да ли је грешка или није грешка. Кад добијемо књигу ми онда знамо шта је књига и да ли је грешка или није грешка, може да буде грешка у датуму а не мора, ми не знамо шта је претходно и шта је после тога. Друга ствар – још једном овде се изводе фотокопије које добијате од СОРЗ-а. Још једном вам кажем оригинали свих ових докумената постоје а ви стално тражите и добијамо неке фотокопије. Молим вас, нема ниједног разлога да у овом суду се не изводе докази који су оригинални документи, тим пре што фотокопије нити су оверене а не могу да буду доказ ако постоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад седите господине Ђурђићу, рекли сте све. Господине Гогићу, ви сте рекли да сте водили дневник догађаја. Интересује нас конкретно март месец, уопште нас не интересује ни фебруар, ни април. Значи, конкретно март месец. Стоји да је 22. марта, датум, час и минут, под редним бројем 36, да ли видимо сви, редни број 36, Гогић Небојша, саобраћајни полицајац се обратио. Да ли сте ви ово убележили? Да ли је то ваш рукопис?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте ви убележили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 22. марта до 05. априла, дакле окрените другу страну, редни број 37, ево видите, дакле, од 22. марта до 05. априла ништа није убележено, а ево зашто вас питам. Ви сте говорили када сте били саслушани да је била нападнута и нека патрола, да се нешто дешавало на Рештанском путу, како је могуће да то није забележено? Да ли постоји неко објашњење?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има догађаја на пример ако се чују преко везе, ако нама није директно јављено или дошао је колега или грађанин да пријави да не можемо напамет да пишемо. Конкретно би требало, примера ради, да ли можемо да се вратимо на претходни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Шта хоћу да кажем. Шта иде даље, на конкретно овај број 36 где пријављује Гопић Небојша ко је поступио на пример, истражни судија Југослав Скендери, са увиђајном екипом СУП-а Призрен, шта следује од нас. Не може да иде ова задња рубрика празна, у преводу хоћу да кажем предузете мере и радње, шта је урађено, СУП Призрен обавештен, послата депеша број тај и тај, па онда подноси се КО, те бројке нисмо имали пошто ту доле у Призрену су се подносиле те кривичне пријаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад видите кажете да овде стоји да истражни судија Југослав Скендери са увиђајном екипом СУП-а Призрена, дакле то је убележено. Е, сад опет се враћам на ово питање. Говорили сте о томе да је у периоду од 25. и 26. било оружаних дејстава према Рештанском путу, да су биле детонације, пуцњаве са свих страна. Даље сте говорили о томе да је разлог и увиђаја био повод на напад на полицију на Рештанском путу. Ви нисте могли тачно да определите датум да ли је то било 25-ог, 27-ог. Е, сад овде стоји и да је истражни судија и да је са увиђајном екипом СУП-а Призрен и ако овде стоји да је био неки тероризам, терористички напад, зашто тог дана када сте ви то чули, не можете да се сетите наравно који је то дан био, датум сад у овом моменту, зашто тог дана нисте убележили напад на патролу, напад на полицију, долази увиђајна екипа, кад је дошла увиђајна екипа, разумете, имамо празан један простор од 22. марта до 05. априла, да ли то можете да објасните?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нико нам није јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд ви знате, ви сте у дежурној служби и ви говорите да знате да је био напад и чак сте и рекли био је један повређен, не знате ко је био али да сте чули преко радио везе да се јавља. Због чега тог момента то није било убележено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био напад на патролу? Да је био «чуо сам да је разлог њиховог доласка увиђај поводом напада на полицију на Рештанском путу». Мислите да ли је то било 25-ог, само мало да видим да ли вам ја добро предочавам. То је било 11. јануара 2007. године, на главном претресу, дакле узмите транскрипт па погледајте 11. јануар 2007. година, стоји да се 25. и 26. је било оружаних дејстава доле према Рештанском путу, да су се чуле детонације као и пуцњава, па су упућене колеге, дакле све говорите о томе, упућене су колеге један са другим који су на терену и он је обавештавао један другога да ли је нешто приметио, пуца се, са које стране се пуца, с обзиром да они нису имали људство да шаљу помоћ јер било је мало људи тако да им нису тражили помоћ, а што се тиче увиђајне екипе чули сте да је иста долазила али се код вас нису јављали, само сте чули да је разлог њиховог доласка увиђај поводом напада на полицију на Рештанском путу. То је на главном претресу било и да је један био повређен али не знате ко је то. Значи, да ли ме разумете шта вас ја питам. Ја вас само питам, дакле тог момента ако имате то сазнање зашто није као што је овде стајало, терористички напад, напад на полицију, разумете, то вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да ли је то моја изјава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11. јануар, Гогич Милован. Ви кажете да то нисте изјавили? Хоћете онда да направимо паузу да пронађемо транскрипт? Јесте, стоји главни претрес 11. јануара. Наравно, зато вам и говорим по скраћеној верзији. Иначе, ако хоћете ми ћемо направити паузу да вам кажемо тачно. Ваше, ја говорим за моје. Молим вас нећемо тако разговарати. Предочићу вам и Ђокићев, он је 12.01. саслушан. Погледајте молим вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћемо да проверимо. Да ли вам је познато, ја вас питам на страни 92, 11. јануара 2007. године, «Да ли вам је познато да ли је долазила нека увиђајна екипа из Призрена? Чуо сам да је долазила, али код нас се нису јављали. Реди неког увиђаја напад на полицију, ја мислим да је ово на Рештанском путу било». Па вас ја питам «Када је то било?», па ви кажете «Па сад да ли је 25-ог», па ја вас опет питам «25-ог», а ви кажете «а увиђајна екипа ваљда је дошла 27, 28, не знам који дан, није ја мислим истог дана дошла», то је ваш исказ, то се све снима као што се и сада снима, па вас даље питам, ви кажете «А шта је то било 25-ог», ја вас питам, а ви кажете «Па да је био неки напад

на полицију», ја вам понављам «На полицију напад», а ви кажете «И да има неки повређен. Колико је био повређен? Не знам, ја мислим да је био један». Ето то је ваш исказ од 11. јануара 2007. године па тим поводом вас ја и питам зашто ако већ имате то сазнање то није убележено, ето само то одговорите? Дакле, све што предочавам, предочавам онако како стоји. Немојте тражити стране, стране не можете тражити од мене, ја нисам дужна, ја чак као председник већа, ја нисам дужна ни транскрипте да вам достављам него само онај ко тражи да дође и да добије транскрипте, имамо ми колеге и колегинице који нико не достављају транскрипте. Према томе, немојте тражити нешто више од онога што ми поступамо. Записник узмите, записник да. Транскрипте молим вас тачно знам људе који уопште не достављају. Изволите? Питања молим вас. Да ли имате неко објашњење? Господине Гогиху, да ли имамо објашњење за ово, зашто није ово уписано, само то реците, због чега се то догодило?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо уводили само ако је директно пријављено, да је дошла на пример екипа ако је извршила увиђај, дође код нас да пријави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, вама може и НН лице да се јави да каже, је ли тако, да вам каже имамо напад, нападнути смо. Да ли бисте убележили? А ви тачно кажете и да знате да је била и увиђајна екипа и да мислите да је један био повређен, разумете, детаље говорите зато вас питам зашто није убележено јер било је доста догађаја, рецимо само тровање, само тровање је било убележено, разумете, неког дана да је било, а ово је напад и то вам је и пријављено, ви чујете. Дајте само неко објашњење, ви сте овде сведок.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да дате објашњење зашто није убележено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да дам објашњење јер враћам филм, не верујем да сам ово рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не верујете да сте рекли. То је снимано, то је транскрипт, 11. јануара сте били саслушани. Ја сам цитирала све и страну и питање председника већа на која сте ви одговарали. Добро, ако не можете да дате никакво објашњење у реду. Реците ми од када сте ви потписивали, значи 22. марта 1999. године ово није ваш?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. априла?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 05. априла исто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто не? Ајде реците у марту месецу да ли можете препознати шта сте ви убележили, у марту месецу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 29-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 29-ог?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То је редни број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви забележили, је ли тако? Само мало да ја нађем. 15. март?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти пријављује да је у времену од 13. марта до 15. марта изгореле две канцеларије, дакле 15. марта. Овде нисте ни убележили ко се обратио. Пређите сад овде за овај микрофон. Пошто сте ви радили у дежурној служби, колико сам схватила, ви сте тамо све време проводили са Ђокић Гораном, били сте нон стоп дежурни, интересује ме само где сте се ви хранили, да ли је вама храна довожена у полицијску станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је довозио храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Возач у ауто патроли Папић Рамиз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то доносио само дежурној служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Његов задатак је био да снабде, примера ради, воде доле у овај смештај исхране где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у хотелу «Балкан»? Ви сте се хранили касније је ли тако, у хотелу «Балкан»?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мало пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата? И реците, ајде сад и овако да вас питам. Шта сте добијали од хране? Да ли сте добијали суву храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Суву храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суву храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Оброке сендвиче, јогурт и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сендвиче сте добијали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се храни онај ко је био на звонику који дежура?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Исто код нас донесу на пример 10, 15 оброка на пример, онда расподелитемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И расподеле онда?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Свако добије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте ви некада били на звонику?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада били?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је сувишно да вас питам шта може да се види са звоника, је ли тако? Реците молим вас ко је водио књига притворених и задржаних лица? Да ли то све води дежурна служба или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то постојала посебна књига притворених и задржаних?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Посебна књига да где је могло да се пише лице приведено. Кад се лице приведе одман се тражи на пример да се изврши идентитет тог лица, узима се лична карта, ако има личну карту, ако не и преко картотеке тражимо која је била у склопу станице да се види о ком лицу се ради, одмах се уписује у књигу и шта даље са њим, због чега је приведен. Ако је због на пример потврђивања идентитета након утврђивања идентитета лице се пушта или ако је због неких других радњи одмах се даје на даљи рад доле у СУП-у Призрен, Државној безбедности или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања да ли сте, или пре тих дана, да ли сте имали неко задржано лице? Не мислим ако кажем притворено да је одређено, да је донето решење, да је у притвору?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него задржано лице или пак лице које чека да буде саслушано било од стране радника ДБ-а, било од стране полицајца, да ли ви убележите ко је ту задржан, до када је задржан, ето то ме интересује?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је лице код нас приведено, аутоматски мора да служба, односно радник који ради у дежурној служби је дужан да лице запише, евидентира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када је пуштен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: И разлог на пример привођења и кад је пуштен, приведен датума тог и то, у толико часова, пуштен тог и тог у колико часова и то је то и на пример рубрика посебно као овде на пример предузмите мере ко је радио на пример, предато на даљи рад

радницима Државне безбедности и СУП-а Призрен и тако нешто на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико је радник Државне безбедности обављао разговор са неким лицем, да ли ви евидентирате ко је ушао у зграду, са ким је обављен разговор, да ли имате обавезу и ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Два улаза је било у згради. Ако је било код нас дужни смо да га евидентирамо или радници Државне безбедности ако приведу неко лице дужни су да нама доставе податке да ми евидентирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако задрже неко лице, јесу ли исто дужни да вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па за задржавана лица су се слала у Призрен. Ми нисмо имали адекватне просторије за задржавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви сећате, дакле, непосредно пред почетак бомбардовања, од почетка бомбардовања, да ли је тако неко лице постојало да је задржано, да је неко обавио разговор?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, не сећате се или није било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, опет вас враћам на овај ваш исказ где сте говорили да је било дејстава према Рештанском путу. Која су то дејства била? Ко је спровео ту акцију?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми ја око те изјаве не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ви не остајете код те изјаве коју сте дали, ви кажете да нисте то изјавили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Колико ја могу да се сетим шта сам ја у том периоду рекао да је било дејстава у целој општини, није било само на Рештанском путу, свуда се пуцало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, а реците због чега сад тако говорите? Пазите ово се све снима.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све се снима.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Видим и камере има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можете да кажете ја то нисам рекао ако вам ја кажем да сте то рекли, да сте то изјавили, да је то снимљено. Да ли се нешто догодило од вашег саслушања до сада? Да ли сте имали неке разговоре са неким?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисам имао разговоре, имао сам смртни случај, мајка ми је умрла тако да нисам баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење што кажете ја то нисам, а ја вам кажем да јесте? Прецизно дане, нисте говорили ни о априлу, ни о мају, него сте говорили тих дана само не можете да определите које. Разумете? Реците, тих дана да ли сте очекивали неки ваздушни напад, да ли вам је нешто јављено из Призрена да се очекује неки сигнал, да предстоји НАТО бомбардовање, тог дана, првог дана од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Од почетка бомбардовања јављено је да ће да буде, није јављено него чуло се на телевизији, јављено је да је бомбардовање, да је почело бомбардовање. Одмах то вече почело је бомбардовање из правца Албаније су наилазили авиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које вечери? Те кад је објављено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кад је почело бомбардовање да. Сад шта је гађано не знам, ја мислим да је у Приштини нешто, онда касарна је гађана у Призрену, сад да ли је прво вече, друго, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте се ви у Сувој Реци ваша дежурна служба, како сте се ви понашали кад чујете сигнал и како га чујете, како ви знате да предстоји опасност?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да се знак сигнал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигнал? А како чујете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сигнал ваздух и то је то. То јаве ови одоздо према граници који су, е сад ко је јављао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана да ли сте имали такав неки сигнал, да ли сте напуштали станицу, да ли сте се негде крили, опишите нам мало то, тих првих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Првих дана кад добијемо такав сигнал на пример напуштамо станицу, напуштамо станицу мислим из објекта излазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут напустили станицу од објављивања бомбардовања, први пут када сте напустили? Наравно не прецизно, не можете сигурно да се сетите, него да ли после дан, два, недељу дана, ето први пут кад напуштате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим прве вечери, мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то први? И где сте отишли и с ким сте отишли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па неколико колико је било или одмах ту преко пута станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута станице? Реците ми, а чија је то била кућа преко пута станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А шта је ту било преко пута станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па биле су куће, али нисмо улазили у куће него ту поред куће смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред куће?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, били смо овако одвојени са стране колико ја мислим да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била напуштена кућа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била напуштена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо улазили у куће, били смо поред, само да се удаљимо од објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тад први пут кад напуштате станицу, како ви то напуштате, да ли носите, пошто тамо постоје средства везе, читава станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ствари које су подешене то не можемо да носимо, укључујемо, искључујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта носите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Лично наоружање и радио станице ручне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И радио станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем ручне радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким сте тад тог првог пута, пошто памтите да је то било првог пута, с ким сте тад напустили станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не знам, ја мислим да сам са Ђокићем с овим мојим помоћником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био са вама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да ли је био Вељковић Велибор или није, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са вама Добривоје Витошевић тад када сте напуштали станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем, не могу да се сетим, можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите? Ђокић Горан када је био саслушан 12.01., дакле дан после вас, 12.01.2007. године, он је говорио нешто о томе да се очекивало НАТО бомбардовање, да сте бежали, тачно је означио путању и која је то кућа, где сте били и каже да је том приликом био и Витошевић, да сте били и ви и између осталог, ја вам предочавам да је он то рекао за Витошевића и између осталог дневник

догађаја каже водио је шеф смене Гогих Милован, да сте ви водили дневник догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овако, кажем не шеф смене, вођа смене или вођа смене или помоћник вођа смене, дакле два радника су била у дежурној служби или један или други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није конкретно, него кажем вам има ту и других који су уписивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вам само предочавам зато што је он рекао да сте ви водили, ви кажете да сте водили и ви и помоћник. Ко је то помоћник? И Ђокић?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако сте рекли и 11.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Касније нам се придружио, мислим у склопу дежурне службе и Недељковић Звонко али касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми просторија у којој се ви налазите, дакле дежурна служба, какви су прозори? Тих првих дана од почетка бомбардовања? Дакле, мислим март месец је, да ли се прозори отварају, да ли се види с прозора нешто, у том смислу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не од почетка марта, фебруар, јануар, шта хоћу да кажем око тих прозора били су до пола офарбани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Офарбани?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи до пола? Да ли се види с прозора рецимо двориште полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не види се. И обавезно су била стављена на прозорима панцири, прслуцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од почетка бомбардовања, дакле тих првих дана, ви кажете да ли је био први или други дан не можете да се сетите кад сте то бежали након објављеног сигнала, да ли сте чули да је неко у дворишту полицијске станице убијен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте видели да ли сте чули пуцњаве?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељковић Велибор који је овде био саслушан он каже да је долазио у дежурну службу првих тих дана, он је прво говорио и прецизно који су, па је после рекао да није сигуран који су то дани, али првих дана и да је чуо и пуцањ и да је неко лице убијено у дворишту

полицијске станице и да су то сви могли да чују? Додуше кориговао се, он је у истрази говорио и да је био отворен прозор и да се видело али на главном претресу је рекао да је само чуо.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми да прозоре нисмо отварали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли би ви чули тако нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чуло би се, али нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо чули, због своје безбедности нисмо отварали прозоре, држали смо нон стоп ове панцире на прозорима. Прозори су били постављени и решетке су биле постављене на прозорима. Зидови су били дебели најмање пола метра и то камен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћокић, који је такође у дежурној служби са вама, он каже да је чуо да је био напад, да је било лешева.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да је било лешева? Да је нека патрола била нападнута и он говори о тој патроли да је била нападнута. Не знате ништа о томе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Ћорђевић Новицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То је био резервиста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли знате да је он тих дана дежурао рецимо на звонику, да ли имате то сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда је био али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам предочити исказ Ћорђевић Новице, обавестићу вас са ког претреса. Ћорђевић Новица који је био саслушан, само мало да пронађем – 01. фебруара 2007. године, он је овако изјавио. Или пре него што вам предочим, реците да ли сте ви били некада до куће Агрона Берише, тих дана на Рештанском путу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? Мислим на тај период?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћорђевић Новица овако каже: «Гогич Милована сам видео тог дана када је престала та пуцњава», сви говоре о тој пуцњави која је била, «како од полицијске станице прелази главну улицу Рештанским путем, одлази до куће Агрона Берише, лупа на врата и како му је рекао да са својом породицом напусти Суву Реку», на шта је навео тада на главном претресу да је рекао и за Папића али то у истрази није

спомињао Папића него га је на главном претресу спомену. Шта ви кажете на то? Дакле, морам да вам предочим, разумете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Као прво не знам где се налази та кућа Агрона Берише што сте ме ви питали, а звоник се налази преко 100 метара удаљен од станице, а не знам ни на 20 метара да ли може нешто да човек, а камоли ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На знате где је кућа? Али он баш прецизно каже да вас је видео да сте отишли до куће Агрона Берише и да сте му рекли да напусти Суву Реку? У каквим сте ви односима са Ђорђевић Новицом, да ли сте у некој завади били у то време или уопште да ли сте у некој завади?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он то тако рекао? Шта ви мислите зашто би он рекао видео сам Гогич Милована одлази у кућу Агрона Берише?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми не знам, немам никакав разлог ни да мрзим ни да он мене мрзи, нисмо били ни у каквој завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад. И нека буде касно, имате на крају прилике да ставите примедбу. Да ли ви имате примедбу сада? Изволите колега? Примедбу? Реците?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Пошто ја данас замењујем колегу Палибрка, пошто се не односи на Зорана Петковића него на Папић Рамиза и ја бих вас молио да овде сведоку предочите исказ др Агрона Берише у коме је доктор неспорно је да је Ђорђевић Новица ово на главном претресу изјавио што сте ви предочили, али предочите сведоку исказ др Агрона Берише који каже да никад нико ни он ни Папић Рамиз није долазио код њега. Али Ђорђевић Новица додаје да је рекао Агрону Бериши да се исели, је ли тако. Молим вас предочите исказ Агрона Берише како је он то описао пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочићемо. Дакле, ја вам само говорим за Ђорђевић Новицу сад у овом моменту. Шта ви кажете, ми морамо да проверимо овде исказе сведока наравно, зато вас питам да ли сте били у неком сукобу, ето то.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђевић Новица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, црни један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ви мене да питате ако знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем, ево верујте ми скоро је био да вади личну карту, ја радим у призренском СУП-у, фер однос, нормалан,

поздрав и ништа друго, нити сам ја питао шта је он говорио нити ја њега. Мислим ништа ја против њега немам ни он против мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се ви дислоцирали из полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Одмах после неколико дана од почетка бомбардовања дислоцирали смо се више пута али ја мислим да смо одмах после, прва дислокација нам је била у Дому здравља у подруму Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тада кад сте се дислоцирали, где сте се тада хранили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Исто нам је храна доносила ауто патрола, било је наређено да се што мање крећу због терористичких дејстава и због ових бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте и ако сте ишли некада на ручак у ресторан «Балкан белт» када би то било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ту негде између 1 и 2 зато што је Дом здравља и тај ресторан близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам вас питала у које време него, пошто кажете да вам је и ту донета била храна?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Доносили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доносили су?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али некад касније почело је ближе што је било да се иде јер нема можда 200 до 300 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одлазили сте и тамо?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да. После тога нисмо јер је било погођен центар у близини где се налазио Дом здравља гађано је, НАТО авијација је гађала, исто је ту било погођено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање само. Уколико је пронађен рецимо сателитски телефон, спомињу се локатори да су били, да ли би то било интересантно да се бележи у дневник догађаја? Где су пронађени ти локатори, ко је јавио, у чијој кући је пронађено, да ли би то требало исто да се убележи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилу да ако доставе код нас извештај шта је било, шта је урађено са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте ви само тада на претресу рекли ово што сте рекли, знате. Претходно сте ви то рекли већ једном у истрази. На исти начин је сниман микрофонима. Ево ја вам могу прочитати део вашег исказа из поступка истраге код истражног судије кад сте саслушани, то је на страни 21: «Сведок Гогич Милован:

Не били су овамо по теренима, по селима, сад на пример водила се борба одмах од 23, 24. почела је жестока баш борба да се води на свим у круг цео, у целом кругу општине на пример. Хоћу да кажем и према Рештанском путу доле према Ораховцу и горе према Будакову и према Дуљу и према од Рештане тамо према Трњу, мислим на општину Сува Река». Да ли разумете? Говорите и о Рештану и о Рештанском путу, у поступку истраге говорите, на главном претресу, а данас кажете «немам појма, није то моје», знате? Но добро, ви сте дали објашњења ако су то објашњења можемо да их прихватимо или не. Како објашњавате у књизи дневних догађаја се не уписује најважнији дневни догађај, тј. почетак бомбардовања ове земље, 24. март? Видели сте белешке празне од 22. марта до 05. априла ништа уписано није као да никог нема у станици полиције? Разумете? Као да сте ви на боловању, Ђокић на боловању, као да сте сви негде отишли. Како то објашњавате не уписује се да је почело бомбардовање земље?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да ли могу да кажем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Примера ради, ево на пример 24-ог увече је почело бомбардовање, пуцњава је била на пример, на пример Рештанском путу, на Речанском путу према Мушотишту, према овом и сад на пример сви јаве, дакле нико не јавља нама него јављају на пример тамо позицијама које су на тим положајима, имамо напад с ове стране дајте подршку овамо на пример.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вама нико ништа није јавио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Хтео бих да кажем гарантовано на свим полицијским станицама на Косову није тако евидентирано као што хоћу да кажем на пример била је акција овамо, акција тамо, 99 акција одједном, бомбе на свим странама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није вам јављено? Нико вам није јавио да је почело бомбардовање? Да ли дежурној служби СУП-а ОУП-а у Призрену се јавља из овог центра за обавештавање и узбуњивање да је на снази ваздушна опасност почев од тог тренутка јављања? Да ли вам то јављају?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Преко радио везе јављају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема везе да ли је преко радио везе или куриром или небитно, да ли вам се то јавља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Конкретно нама не, али чује.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто се то не уписује у књигу догађаја? То је дневни догађаја за тај дан јако важан, на снази је

ваздушна опасност, полиција треба сад да примени нека друга правила понашања и ви као дежурна служба треба свим припадницима да путем радио везе за случај да они не знају да је на снази ваздушна опасност да им јавите и да је ваздушна опасност престала такође.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али није престајала, у томе је проблем. Не знам ко јавља, да ли јавља војска, да ли јавља полиција, јер ваздушна није на пример.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер размишљам као обичан човек, као обичан грађанин, судије су обични људи који тако мало широко размишљају и што шире размишља то боље. Ето, само у том смислу и због тога вас питам да би ми неке ствари ви као стручњак из одређене области и сведок на одређене околности да би нам објаснили и помогли овде да стекнемо праву представу.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Моје је мишљење да је војска то јављала, односно радарски системи који су имали на пример.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само вас питам да ли је у периоду од 24-ог, дакле од почетка бомбардовања до 05. априла када нема ниједне белешке у књизи дневних догађаја да ли је вама као човеку који је дан, ноћ у дежурној служби, који у дежурној служби ОУП-а Сува Река спава, да ли вам је јављено и једног тренутка, и један, једини пут на снази ваздушна опасност је почела од овог тренутка?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нама лично не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Обављен увиђај на територији Суве Реке на 150, 200 метара од полицијске станице обављен увиђај, обезбеђују га радници ОУП-а Сува Река Чукарић и други увиђајну екипу, проналазе се лешеве, транспортују се лешеве под обезбеђењем припадника полиције Сува Река, сахрањују се лешеве као идентификовани, као неидентификовани на гробљу у Сувој Реци, на 300 метара не знам ни ја колико тамо на оном муслиманском гробљу од полицијске станице под обезбеђењем радника полиције Сува Река. Да ли су то догађаји дневни којима је место у књизи дневних догађаја да буду забележени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилу да, али ништа нам није достављено извештај или белешка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови људи из Призрена, дакле, увиђајна екипа из Призрена они пишу да су обавештени од вас о лешевима на Рештанском путу, да су од вас, дакле од дежурне службе ОУП-а у Сувој Реци да су о томе обавештени па због тога излазе на увиђај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да објасним, на пример ако је већ тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Он је то написао, имамо документе, није спорно.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је дежурна служба обавестила ми би уписали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него желим од вас коментар да чујем. Они су написали и потписали да сте их, да ли ви, да ли Ђокић, они су написали дежурна служба ОУП-а Сува Река да је обавестила њих у Призрену о лешевима на Рештанском путу па су они формирали увиђајну екипу и излазе на увиђај, треба неко да их одведе да им покаже те лешеве, не знају они где су, па вас питам јесте ли обавестили ви лично или можда Ђокић или нисте или?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Морало би да буде евидентирано сто посто, нема разлога да се крије, негде излази тајна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја бих молио да сведоку предочите исти извод из књиге дежурне службе Призрена за овај период, нека паралелно, јер причамо сада о претпоставкама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да му предочимо, јер то је велики?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Предочите исто ово, ја претпостављам да сте прибавили од Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да имамо, имате сви све.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ми немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али видите да ли је пријављен у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, реците шта?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како бисте могли да питате сведока да ли сваки догађај који је убележен у Призрену мора да буде овде или не мора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, везано за Призрен?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да овде расправимо о неким стварима које би биле очигледне ако би имали овај извештај, мислим да не губимо време, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим вас, ја имам у вези тога исто предлог. Сад смо чули да је био догађај о мртвима, да је обавештен Призрен. Међутим, није. Прочитајте ко је обавестио у 08:45 дежурна служба ОУП-а Сува Река обавестила о нападу шиптарско-терористичких снага на град и овај због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочићемо, добро сте ме подсетили господине Ђурђићу то сам пропустила исто да вам предочим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад да видимо да ли је то евидентирано у књигама тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу вам предочити и овај извештај.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па из извештаја да ли је то у књигама СУП-а Призрен евидентирано, то треба да се види и да се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство унутрашњих послова, Секретаријата у Призрену, извештај је сачињен.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нема везе с овим датумом што причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Окружном јавном тужиоцу. Само молим вас, пошто има толико много тога. Овако: Дана 30. марта 1999. године, по усменом налогу истражног судије Окружног суда у Призрену Скендер Југослава, а по обавештењу дежурне службе ОУП-а Сува Река да су у ширем реону општине Сува Река примећени већи број лешева који су страдали приликом дејстава шиптарских терориста. Дакле, то је оно што сам хтела исто да вам предочим. У извештају стоји да сте ви као дежурна служба обавестили СУП Призрен, да је било лешева и то већи број лешева, разумете? Дежурна служба ОУП-а Сува Река, дајте то нам мало разјанисте, разумете? Стоји више лешева, дакле, не знам да ли би то требало нешто, да ли је интересантно то и запамтити, разумете, ако је то било тих дана, првих дана од објављивања бомбардовања, значи стоји да дежурна служба, ви обавештавате СУП Призрен, како би они знали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па Призрен није далеко, 18 је километара. Хоћу да кажем сигурно ми нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно ви нисте рекли?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, ево га записник о увућају. Ево сад ћу вам из записника. Гогић Љубиша, овлашћено службено лице које је сачинило записник каже: «Излазак на место догађаја извршено је поводом обавештења да је пронађено осам НН леша у Сувој Реци у реону дејства шиптарских терориста тзв. ОВК дана 30. марта 1999. године у 8 часова». Да ли можете да кажете? Не сећате се уопште тога да сте ви обавестили дежурну службу рецимо СУП-а Призрен или било кога од руководиоца у Призрену?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Примера ради, увиђајна екипа на пример кад долази из Призрена не обавештавамо ми него обавештава га његова дежурна служба по правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко обавештава дежурну службу у Призрену шта се догодило у Сувој Реци? Десила су се убиства, ко ће обавестити

сад СУП Призрена да су се у Сувој Реци догодила убиства? Ко би требао то да обавести?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако имамо ми сазнања онда дежурна служба али ако немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је констатовано да ви имате сазнања јер каже по обавештењу дежурне службе ОУП-а Сува Река и то да је у ширем реону општине Сува Река примећено је већи број лешева. Дакле, по овоме ви имате сазнања и ви их обавештавате, а то нема ништа у овом дневнику догађаја. Ви се ничега и не сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Хтео бих ово да кажем. Када би ми пријавили то морали би да евидентирамо, сигурно нисмо обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би евидентирали то да је долазила поводом убиства, да је долазила увиђајна екипа, да ли би и то евидентирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је конкретно код нас, ми би требали да евидентирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је конкретно извршен увиђај код вас у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, али треба да нам доставе извештај јер морамо нешто да упишемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако излази полиција ОУП-а Сува Река, иде у обезбеђење, што је овде су многи говорили о томе, иду у обезбеђење екипе која врши увиђај. Да ли сте то требали да убележите у дневник догађаја дана тог и тог дошла увиђајна екипа поводом проналаска лешева у ширем реону Суве Реке, да ли би то требало убележити?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Требало би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што то није убележено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сигурно нам нису доставили извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваше објашњење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање. Да ли сте ви у периоду од 22. марта до 05. априла стално радили, сваки дан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Од 24. увече сам био при дежурној служби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По вашем најбољем сећању реците нам да ли се у периоду од 24. марта увече до 05. априла ишта десило у Сувој Реци што би требало да буде забележено у књизи? Да ли сте ви ишта у том периоду забележили? Немамо тога, пазите немамо тога, онда само нам реците по вашем најбољем сећању да било је нешта 27, 28, 29. није важно, шта и ја сам то забележио да бисмо ми на основу тога извели неке друге закључке о овој књизи дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: На пример ево као што сте малопре рекли само бомбардовање је требало да буде евидентирано, али на свим странама борбе, акције то није могло.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте ме разумели. Да ли сте ишта у том периоду од 24. марта увече до 05. априла, да ли сте у том периоду ишта уписали у књигу дневних догађаја? По вашем најбољем сећању, немојте сад гледати књигу? У књизи нема, нема никакве белешке у том периоду али ми хоћемо да видимо ваше сећање да ли сте ви нешто уписали евентуално?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо уписали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово везано за предлог браниоца оптуженог Петковић Зорана – адвоката Милана Бирмана да вам предочимо. За Папић Рамиза, добро исто браните и једног и другог, али то је то. Ја ћу вам предочити исказ сведока Агрона Берише са главног претреса, можда нисте то регистровали од 03. марта 2008. године он такође говори да су били полицајци у његовој кући, он каже да је са породицом напустио Суву Реку 27-ог, описује полицајце који су били у вечерњим сатима у његовој кући наводећи да су били у истим полицијским униформама као и ти од претходног дана с тим што су имали капе и описује те полицајце. Међутим, он није препознао никога, он није препознао, али је препознао, рекао је да је један од њих по имену Рамиз, није он препознао него његов брат Бардуљ рекао и онда га је описао. Дакле, стоји то да је полиција долазила у његову кућу, сад ко је долазио то ће се утврдити, да је долазила у његову кућу и да су му саветовали. Били су арогантни, он чак описује и понашање и он каже на почетку се ти полицајци нису добро понашали, били су арогантни, али пошто су узели новац мало су се боље понашали и почели да им причају, давали савете како нису сигурни и да треба да напусте кућу и да оду за Албанију. Ето, зато вас питам а Ђорђевић Новица каже да је видео вас да сте били. Немојте убацивати молим вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он каже у ноћним часовима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да је то 27. било, да је 27-ог напустио Суву Реку, али да је полиција долазила у његову кућу, а ја сам вам предочила само исказ Ђорђевић Новице који каже да је видео вас зато вас питам. Ви сте рекли нисте били и то је одговор, рекли сте и да не знате где је кућа Агрона Берише, у реду, овде не говори ко је био, али да је полиција била и да су саветовали, чак му узели новац и да су саветовали да напусти Суву Реку?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Верујте ми да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вам није познато? Добро. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког тачно датума сте се изместили у подрум Дома здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам тачан датум, али након почетка бомбардовања након неколико дана. Сад тачно не могу да кажем било је тог датума или тог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Јашар Бериша радио на пумпи кад сте се ви иселили из Дома здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам сигуран. Јашар Бериша је био радник бензинске пумпе. Ја га нисам виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, јесте ли разумели шта сам вас питао? Питао сам вас тог дана кад сте се изместили у Дом здравља, у подрум Дома здравља, да ли је тада радио Јашар Бериша на пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је радио на пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па он Јашар Бериша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али тог дана кад сте се изместили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то да утврдимо, зар то неко измештање дежурне службе, полицијске станице није догађај који треба да се унесе у књигу дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ево и то је један догађај који би требао да се уведе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али пошто сте ви шеф дежурне службе како то да сад није изненађење, ви знате да сте се изместили, то вас пита суд, а питам вас и ја како је сад то могуће, ко је сад ту одговоран, јесте ли имали неко наређење да то не пишете или зашто тог податка нема у књизи дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ви сте одговорни за то? Какав је то одговор не знам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам ја одговоран да се изврши дислокација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви били шеф дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Вођа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вођа дежурне службе? Како је могуће да нема а тамо сте од 24-ог сваки дан и сваку ноћ, како је могуће да тог податка нема у књизи дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо изместили само, иначе имали смо обезбеђење је било нон стоп присутно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма то није одговор. Ја вас питам зашто то није уписано у књизи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац вас пита зашто нисте уписали у књигу да је дежурна служба измештена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми смо вршили више пута, најмање пет пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте ви у том периоду од 24-ог до 05-ог радили у дежурној служби, који вам је посао био? Шта сте радили тамо? Причали сте нам да сте преоптерећени, али то се нигде не види, то нигде не пише, па вас ја сад питам шта сте ви то радили тих неколико дана за које немамо податке шта сте радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мој задатак и задатак мог помоћника Ђокић Горана је био да обезбеђујемо станицу са радницима који су били у саставу, резервни саставав је био на обезбеђењу. Наш задатак је био то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, ви нисте у том периоду радили у дежурној служби него сте обезбеђивали станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Били смо али у саставу дежурне службе али наш задатак је био преваходно одбрана станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, где сте били лоцирани кад сте бранили станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дежурној служби и имали смо још један објекат у склопу, у саставу дворишта смештај полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте то из дежурне службе бранили станицу, то ми није јасно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда се нисам добро изразио. Хоћу да кажем имали смо задатак у случају да буде нападнута станица одатле нема бежања, нема где да побегнеш, борба је свуда, дакле браниш станицу и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али сад, а кад сте прешли у подрум Дома здравља, шта сте тад радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Премештена је станица Дома.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли и тад бранили станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, имали смо и ту обезбеђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли ви давали обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Привремено обезбеђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви давали обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам конкретно ја, давали су резервисти.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ма не, ја вас питам шта сте ви радили тих дана за које немате податке шта сте радили па вас питамо, то вас је и суд питао, од 22. немате а питамо вас од 24. кад више нисте напуштали полицијску станицу шта сте ви то конкретно радили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Радио сам у дежурној служби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Бобана Вуксановића?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесам. Био је доктор, директор Дома здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је још био др Бобан Вуксановић?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је био командант, нисам сигуран, командант територијалне одбране у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био у Дому здравља, у подруму Дома здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се ту одржавали неки састанци у подруму Дома здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У подруму Дома здравља не ништа, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где јесу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да нису ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам, зато што је била мала просторија у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то једна, једина просторија?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Био је ходник и још једна просторија овако као канцеларија и једна као спаваона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су гледали прозори дежурне службе у полицијској станици? То знамо, али ево питам вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Два су гледала у правцу главног пута, комуникација Призрен-Приштина, а један прозор је гледао у правцу дворишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад ви сте о бјашњавали кад сте рекли за прозоре на којима су били панцири?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Панцири да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је било са прозором који гледа у двориште?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Исто и ту је био панцир и офарбан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли и тај прозор отварали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не зато што је са те стране имало неке шиптарске куће, било је са свих страна, не знам да ли имате слику те станице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли на том прозору који гледа у двориште биле вреће с песком, односно панцири?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Панцири да, а вреће са песком смо имали на стражарским местима, имали смо четири стражарска места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим, не знам сад шта је говорио па али имајући у виду што је госпођа председник већа питала да питам, ако се поновим ви ме исправите. Да ли је станица милиције имала собу за задржавање, простор за задржавање притворених лица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Притвор?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се налазила она у односу на канцеларију дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кад се уђе у саму станицу дежурна служба је са десне стране, а овамо је ходник где је био магацин право и канцеларија једна са леве стране за магационере, исто ту је био магацин преко пута њега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је удаљена соба од дежурне собе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је удаљена та, преко пута ходника?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да ходник, онда још један додатни ходник тамо имала је метална врата једна и метална врата овамо за.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај Вељковић где је он седео?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Вељковић је радио у другој згради, тамо смо имали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Која се налази у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, у дворишту полицијске станице у другој згради.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А колико је удаљено то од ваше канцеларије? Има ли прозор према тој згради? Да ли је то овај дворишни, ово што вас је питао тужилац, тај дворишни прозор да ли он гледа према овој кући?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим не, са друге стране улице. Немојте ме држати за реч, сад ја 99 посто сам сигуран да прозор гледа са те друге стране.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мало пре сте одговарали на питање председника већа кад вам је предочавала Вељковићеву изјаву. Да ли је

могуће да пуцњаву неку ту која се дешава у дворишту чује Вељковић а да ви не чујете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Пуцњава се чула са свих страна, али у дворишту пуцњаву.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Предочен вам је исказ Вељковићев где је он говорио о овоме, а ви кажете да немате о томе појма, а ја вас због тога питам да ли постоји могућност да се он налази на неком простору где ће боље чути то што се дешава у дворишту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја кажем нисам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате ви? Немате? Да ли браниоци имају питања нека? Изволите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Преко вас или директно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете директно, није проблем.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Господине Гогићу, у овом извештају видимо да сте у рубрици у којој каже ко је пријавио догађај, наводили ко је пријавио, да ли је грађанин, да ли је неко службено лице. Ту видим једну шифру која каже «Чегар 101». Ко је «Чегар 101»?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Претпостављам да је неки старешина, пошто је задња јединица 01, 101, претпостављам, сад не могу да се сетим, не знам.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли ви лично познавали неког од тих који су имали шифру «Чегар»? Конкретно, јесте ли познавали Ранђеловић Зорана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знао сам га из виђења, то је био «Чегар 2», њега сам познавао из виђења.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли познавали Сикетић Зорана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесу ли они долазили у вашу станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па долазили али слабо.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад поводом ове књиге догађаја судија, ја сам имао предлог да се предочи исто овакав извод из Призрена за исти период па да то упоредимо јер би питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у паузи ћемо онда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јер би питање гласило овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је књига безбедносних догађаја. На то мислите?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Књига догађаја дежурне службе СУП-а Призрен, дневник догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је књига безбедно интересантних догађаја.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја га немам али претпостављам да сте ви то прибавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али реците зашто?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Зашто нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте поставите питање. Ми судимо у Сувој Реци шта се догодило?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али она је на територији Призрена, у надлежности Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћу схватити да би то био можда предлог ваш да се прибави.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И управо је то питање, да ли догађај који је уписан у Призрену дежурној служби нужно мора да буде уписано и овде или не и да ли ако крим. техника СУП-а Призрен врши увиђај они морају да уписују или дежурна служба СУП-а Призрен? Значи, расправљамо о неким стварима које могу да се утврде лаким увидом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није коментар за сведока, али могу да схватим да вам је то предлог да се прибави и њихова књига?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам мислио да сте прибавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. У Призрену воде рачуна о томе. Добро. Наставите са питањима.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Питао сам, онда би могли да утврдимо да не питамо ниједног сведока о томе ако је тај догађај уписан у истој оваквој књизи у Призрену зашто није уписан овде ако је крим. техника у Призрену радила. То је нешто што се доказује документом, материјалним доказом, а не испитивањем сведока на те околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњено је то и приликом саслушања и крим. техничара Јовановић Тодора и Милана Петровића, имамо детаљно објашњено.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Гогих, извињавам се. Кад чујете преко радио станице, ево претпостављена ситуација, морам да је представим да бих могао да вам поставим остала питања. Кад чујете на радио станици било да то јавља нека друга јединица, било да јавља војска, да се одиграо неки напад на некој територији која је ту близу вас или на ободу итд., а нисте ви означени као онај коме је послата порука. Да ли то уписујете у овој књизи? Значи, није директно речено станица милиције, Сува Река, ту и ту се догодило то и то, јавља тај и тај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле шта се онда уписује?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Уписује се само ако се накнадно пријави.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако је вама насловљено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па то објасните забога, све време то прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ако је вама насловљено? Шта, не разумем? Шта ако је речно ко је ко?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако нам је неко пријавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Евидентирамо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако чујете преко средстава везе који сви прате, отворена веза дешава се нешто, да ли то не треба да се бележи?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А не именује вас?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Онда не уписујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда обавестили дежурну службу СУП-а Призрен?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он каже да није обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји у извештају да јесте.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Он каже да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо морати да позовемо и Гогић Љубишу да видимо. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Врtimo се око неке ствари које је евидентно исто. Када дође грађанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим вас, морам да вас прекинем. Кажете ако вам је пријављено.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако вам је пријављено онда убележите. Датума 15.03.1999. године под редним бројем 29 ви сте уписали пожар дежурна служба, али ко се обратио нисте евидентирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисмо евидентирали зато што је био пожар, виђен је пожар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је јавио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ми из дежурне службе смо приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приметили? Ви из дежурне службе приметите пожар а чујете преко радио станице да је нападнута патрола, да има лешева и то не пријавите и не убележите? Разумете? Немојте упадати. Логично објасните ми можда ја то не видим, али ако ви кажете видели сте пожар па сте прибележили, нико вам није јавио, ако ви преко отворених средстава везе чујете напад на патролу што је детаљно о томе говорио и Ђокић Горан нападнута патрола, има лешева, он не зна где је то тачно али чује да је напад, да има лешева да долази увиђајна екипа што сте и ви својевремено говорили, сад сте одступили од тога, дакле ви

то не прибележите, значи само кажете видели сте пожар и то нисте убележили, убележили сте, пардон? Да ли можете то да објасните не убележите за напад, очекујете напад, знате да је акција, а ово видите пожар и то убележите а нема ко је видео и како и шта и на који начин.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Добро, али хтео бих ово да објасним. Ево ако се везујемо за овај 29. број, шта хоћу да кажем ко је поступио уписујемо, не мора ни да поступи на пример има доста рубрика где не мора да поступи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите ко је поступио?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ко је поступио на пример ево сад конкретно на 29. кажемо крим. техничар из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али не каже се ко је поступио него ко се обратио, немојте говорити ко је поступио? Под редним бројем 29 је ко се обратио.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али шта хоћу да кажем. Предузете мере и радње послата депеша СУП-у Призрен број тај и тај, дакле у свакој мора да постоји ако је већ нешто уписано мора да иде неки траг до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би био траг до краја, да ли би ишло до краја да сте ви преко средстава везе чули напад на патролу, лешеви и пријавите СУП-у Призрен, да ли је то до краја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Шта је урађено дакле. Урађено је на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то требало да стоји овде шта је поступљено, рецимо обавештен СУП Призрен да ли би то требало бити убележено?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Обавештен СУП Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то требало? Ево имате овде 01. марта, имате марта. Господине Петронијевићу да ли треба да вам тражим дозволу да наставим са питањем? Онда само молим вас да се надовежем на ово.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не, него ви мене прекидате, ја сам мислио да ја завршим сет питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радници, 01. марта 1999. године, радници ОКП СУП-а Призрен Марковић Зоран, крим. техничар, Јовановић Тодор, потпуковник, ко је поступао зато вас питам, видите да сте написали дежурна служба значи да не кажем ви као ви него дежурна служба, радници ОКП СУП-а Призрен. Е, сад вас ја питам да ли је требало уписати радници СУП-а Призрен обавили увиђај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тако би требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите? Извините што сам вас прекинула.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем. Нисам заборавио оно што сам хтео да питам, питаћу надаље. Све што чујете преко средстава везе да ли то уписујете у књизи догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта уписујете од онога што чујете са средстава везе у књизи догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па то конкретно ако нама јаве на пример.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како то изгледа објасните нам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ево на пример Шара 76-15, Шара 76-12.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле насловљава на вас то што говори?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И то уписујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како насловљава на вас? Вама дежурна служба каже Шара? Вама јављају, ко се обратио?

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дежурна служба или Шара или Чегар 101, као што пише обраћа се дежурној служби ОУП-а Сува Река. Ја колико сам разумео то се уписује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тако је. Па уписао је то.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А ми доказујемо да је то нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не доказујемо то је све ноторно, то се види.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли обезбеђење лица места или ауто патроле се уписују у књизи догађаја или у неком другом документу? Знате ли шта је дневни распоред?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Каква је разлика између књиге дневних догађаја и дневног распореда?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дневни распоред води се интерно, дневни распоред је радници на којим местима раде за тај дан, на пример радници дежурне службе тај и тај и тај, стража тај и тај, обезбеђење у ствари а не стража, обезбеђење, ауто патрола, овај положај, онај положај.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли ви то уписујете у тој књизи?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овде не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Изволите?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Кад смо код овог уписивања у књигу, да ли је то књига дневних догађаја која је испред вас, односно извод из те књиге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извод из књиге да ли је то?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Дневник догађаја. Извините господине Гогићу, јесте ли ме чули?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сад што је испред вас?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ово што је испред вас да ли је то извод?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па датум, ко се обратио, разлог обраћања?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је то извод из књиге дневних догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то извод?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците ми шта се уписује у ту књигу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Догађај који нам се пријави.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Који вам се пријави? Добро. Судија вас је питала за измештање станице милиције, да ли вам је неко пријавио и рекао да упишете то у књигу дневних догађаја? Ако треба измештање да се, да ли је то догађај који би требао да се ту упише у ту књигу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па тако реците то није догађај који се уписује, то одговорите, јер ви кад неко иде на службени пут из ОУП-а Сува Река уписујете у књигу догађаја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гогићу, различите одговоре нон стоп дајете, претходно сте рекли да је требало?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па зато не треба, по закону не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ви сада да објашњавате молим вас.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он то мисли па зато каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, ви цените овде сад исказ сведока – прво рекао да треба, после је рекао да не треба.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја сам сад лепо питао и он је рекао ја мислим да не треба, а онда сте ви ускочили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а претходно је одговорио да треба.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда пустите да ја завршим па му онда предочите да мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да мења, он је сам променио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па човек не зна, очигледно да је збуњен, очигледно да не зна шта се уводи у ту књигу догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, наставите са питањима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да наставим. Ако иде неко од полицајаца на службени пут да ли то уписујете у књигу дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е, сад не знам да ли је добро питање. Да ли у ту књигу уписујете само неке службене радње у вези неких догађаја који су кривична дела или делтаност дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Уписује се догађај на пример који се пријављује и шта је даље било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта сте поступили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стално исто говоримо.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ми реците када ви нешто пријавите дежурној служби СУП-а Призрен, да ли она после вас обавештава или има ли ту нека рубрика о томе шта су они предузели?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или нам достављају овај «Ку број» који је поднешен, пример дајем и он нас не обавештава, немамо повратну.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи «Ку број» би морао да буде шта су они предузели повратно да буде уписан у?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то рекао, то је закључивање браниоца.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не извињавам се, поновите за «Ку број» шта вас обавештавају?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте додали, питали сте га да ли је, шта се ради а онда сте ви закључили да би морао да буде «Ку број»?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведок је рекао да они обавештавају њихов «Ку број».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако, ако, са два ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас они обавештавају? Имамо то детаљно објашњено, детаљно објашњено имамо везано за то какво је правило.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он је шеф смене, зато га и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате уколико је обављен увиђај да ли вас СУП Призрен обавештава под којим бројем, који је «Ку број»?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Док је све било до пре бомбардовања, док је колико-толико нешто нормално функционисало имамо број, а све после тога све су рубрике такоређи празне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такоређи празне, а имамо и где је број?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нема број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12. априла исто је бомбардовање? Чекајте молим вас, не, не.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: 12.03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато што ја сад читам, зато што је грешком написано?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, послата депеша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послата депеша али ова грешка је овде?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: «Ку број» нема, дакле до краја зато што није функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас хоћете ми рећи када је извршена, није битно када, ова дислокација ОУП-а Сува Река, да ли је остао неко да обезбеђује зграду СУП-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте резервни састав.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте? Хоћете ми рећи где су они вршили обезбеђење?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ту на стражарским местима.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А кад нису на стражарским местима где су се налазили?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ту су били резервисти локални одатле, неки су повремено ишли кући, а неки су одмарали у овом помоћном објекту, не помоћном други објекат који смо имали две или три спаваоне.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, да ли је то била опасност од бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али то је била друга зграда повремено и већином ту су били ови резервисти из Суве Реке.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Ја ћу само сад да вам предочим један ваш исказ код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији исказ?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сведоков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само нам реците да ли то стоји или не стоји пошто видим овде данас сте рекли да се тога не сећате? У вези изјаве Ђокић Горана истражни судија вам каже, не Ђокић него Ђорђевића. «Зашто онда Ђорђевић прича да јесте ако није да ли можете да смислите неки разлог због чега би он лагао»? Ви кажете «не знам». Можете ли да нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам да вас прекинем да бих вас пратила?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: 01.06.2005. година, 10.06. пардон, 2005. година. Истражни судија каже: «Можете ли да нам кажете неки мотив због кога би ми посумњали у његов исказ да одредимо да верујемо вама а не њему? Па ево да вам кажем колико мене памћење држи, мислим причамо о времену од пре 6 и нешто година да на звонику, колико мене памћење држи не могу да тврдим сто посто. Немогуће стопостотно да се тврди нешто да обезбеђење око станице смо ми имали преко ноћи, преко дана нисмо на том звонику, е сад не могу да се сетим». Да ли остајете при том објашњењу које сте дали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Када је почело бомбардовање, односно ратно стање 24-ог, да ли је све исто и даље нормално функционисало у станици или не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није? Да ли можете да нам објасните у чему се састојала та промена, шта је то ненормално било и објасните мало, испричајте нам шта се дешавало?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кад је почело бомбардовање распоред службе се формално водио а радници који су били затечени на тим местима који раде само су се повремено мењали и одмарали, а није било да на пример данас ради на једном положају, а после неколико дана или сутрадан на другом положају.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, да сад не би даље губили време, ви овде причате о неким пословима у вези дислоцирања који су почели 24. марта. Ко је боравио у полицијској станици од почетка бомбардовања, хоћете да нам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим обезбеђења што сте имали ко је боравио у полицијској станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У полицијској станици је био и Вељковић Велибор.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, ајде да вам прочитам, нисам хтео да губим време, значи то је 11.01.2007. године Милован Гогич, сведок. «После бомбардовања од 24-ог навече сви објекти, све полицијске станице су по правилу требало да буду дислоциране јер смо имали сазнање, били сто посто сигурни да ће да нас гађају. Мислим да смо ми мета бомбардовања полицијске станице и радило се на томе да што пре дислоцирану станицу тако да смо. Како се то одвијало?» – Пита председник већа. «Јесте ли имали неки састанак са начелником, командиром? Нисмо, само они су тражили да ли преко цивилне заштите или територијалне одбране, не знам, преко општине тражили су адекватан објекат за премештај станице. Ко је био у станици? У саставу станице смо били и остали до краја само ја и Ђокић Горан, ми смо се смењивали повремено». Да ли је било редовно то стање у станици или нередовно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није било редовно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте ли припремили сву документацију, да ли је била документација и остала архива у полицијској станици или је већ била измештена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није била измештена, радило се на томе да се изврши премештање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па да ли дозвољавате да је то могућност што ових 15 дана није вођена књига дневних догађаја, 5 дана, не знам колико дана? То што није вођена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Постоји та могућност.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли постоји могућност да је та књига била исто смештена у камиону да бежите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Могуће.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад ми реците само ово још? Јесте ли ви све време рата седели у полицијској станици, у дежурној служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Све време.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисте се ниједном дислоцирали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, где је ишла дежурна служба ту сам био ја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: То вас питам. Значи дислоцирали? Јесте ли дислоцирали ту књигу, јесте ли носили са собом касније?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесам, али је све ишло се да све испразнимо из магацина и станица све књиге.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, немам више питања.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Књиге, извештаје, све што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се само мало. Ви сте рекли да на звонику нисте били. А да ли можете, да ли уопште знате да ли са звоника може да се види полицијска станица, двориште полицијске станице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Двориште може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се види?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А полицијска станица, кад кажете полицијска станица са звоника да ли може да се види полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицијска станица може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На главном претресу 11.01.2007. године рекли сте са звоника не може се видети полицијска станица, са улазних врата полицијске станице не може да се види звоник цркве, односно ни са једног од два улаза. То је следеће било питање. Дакле, изричито сте рекли да са звоника не може да се види полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Улаз полицијске станице, сам улаз не може да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам улаз не може да се види?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овако као зграда може?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Тад сте ме питали за улаз да ли може да се види са улаза, мислим добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања још. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да ли познајете ви доктора Агрона Беришу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Немам више питања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам ја једно питање јел може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да завршим са браниоцима. Изволите. Бранилац оптуженог Чукарића.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У мирнодобским условима, да ли поред шефа смене дежурне службе дежура и официр одељења полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо, до 22., у мирнодобским.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је таква пракса задржана и у ратним условима, да ли је неки официр дежурао у пасивном дежурству?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овамо кад смо били измештени, старешине су биле са нама ту у тим објектима, а у станицама није.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Моје следеће питање је. Када се у нормалним условима, у мирнодобским условима заврши смена, оконча смена, да ли се то документује и да ли се такав извештај прослеђује старешинама и руководиоцима полиције?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Куца се дневни извештај који се доставља старешинама.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли у сачињавању дневног извештаја учествују у мирнодобским условима и старешине и да ли се он степенира шта је за начелника шта је за друге организационе јединице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дневни извештај куца вођа смене, сви патролни листи који се достављају и белешке и извештај на пример, откуца се извештај и доставља се у једној фасцикли пошта за начелника у другој пошта за командира.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ко потписује?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извештај?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извештај ови из дежурне службе, потписује вођа смене.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли и друге организационе јединице, на пример ОКП, инспектор ОКП комуницира са начелником ОКП у секретаријату, да ли и они исто имају свој вид комуникације?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Начелник ОКП Суве Реке?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, Призрена. Да ли комуницира са деташмантом или како се то зове, криминалистичким полицајцем ОКП у Сувој Реци, да ли му је он шеф?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, он му је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је то хоризонтална организациона јединица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, он му је подређен. Овај у склопу станице Суве Реке подређен му је овај одоздо из СУП-а Призрен.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је начелник ОКП њему виши старешина и да ли он може да му наложи извођење одређених радњи мимо дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Сад ми реците, кад смо код плана обезбеђења зграде, ви сте били шеф дежурне службе, да ли постоји у полицијским станицама, у вашој полицијској станици и другим полицијским станицама план обезбеђења објекта, у случају напада и тако, тих сличних ствари?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па постоје.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је тим планом обезбеђења детаљно предвиђено које ће мере обезбеђења да се предузму у тачно одређеним и конкретним ситуацијама?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па, да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је тај план предвидео и могућност ваздушног напада, ако се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, али не могу да се сетим шта је ту.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Није ваше, није ваше, друго. Да ли се активирање плана врши путем наређења и депеша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Него, ко вама наређује да примените, конкретно у ком секретаријату радите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Секретаријат у Призрену.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, сад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Призрен.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: На пример, у вашем секретаријату долази нека важна личност, ко наређује полицији да примени план, конкретно рецимо блокаде града или обезбеђење једног дела града, ко наређује? Начелник секретаријата или начелник ОУП-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па по правилу би требао начелник секретаријата или је са овим осталим старешинама, сад тачно не могу да тврдим то.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли ви можете као шеф смене или као командир полиције да активирате неки такав план, да ли имате та овлашћења?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Може да активира али мора претходно свог вишљег да обавести.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала лепо судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто је при дежурној служби биле су патроле, јел тако, од објављивања бомбардовања да ли су се поштовале смене, да ли су сви били мобилни у сваком моменту да се позову или је стриктно ишло по сменама, од 8 до 2?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, није, извините што вас прекидам, није ишло стриктно од 8 до 2, на пример за себе кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја сам радио са Ђокић Гораном и ми смо се повремено мењали, пример дајем, на шест сати, на осам сати, ретко кад је било, било је ситуација да смо заједно али било је и тога на пример кад је један одмарао други је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где би одмарали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или ту у станици или одемо на пример у овој другој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али стриктно по сменама није ишло од објављивања бомбардовања, од ратних дејстава, значи уопште није ишло по сменама, значи могло је у свако доба да се рачуна да неко буде позван, да буде ту мобилан, да буде у станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Сви су били, нико није могао да каже еј сад ја не радим и кад је год требало ту је, ко се ангажује био је ангажован, није могло да се каже радио је овај цео дан не може вечерас да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ви знате за Тановић Радована, јел знате ко је Тановић Радован?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац. Да ли је припадао некој Посебној јединици полиције, да ли је био активан, резервни?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Он је био припадник Посебне јединице полиције, погинуо је пред крај рата, негде доле код Истока, Клине, не могу тачно да се сетим, према албанској граници, не знам тачно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још нешто ми се наметнуло да вас питам док сте ту. Како ви обавестите дежурну службу СУП-а у Призрену о неком догађају о коме треба да их обавестите, на који начин?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Специјалом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Специјалом?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, то је посебна веза полицијска.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Посебна. Ја видим овде у књизи дневних догађаја у више наврата о неком догађају типа рецимо ево 05.априла, то је први догађај који је забележен у тој књизи пошто сте почели поново да је водите, Јовановић Ненад помоћник командира у 21.10 јавља о терористичком нападу пријављује да је извршен од стране шиптарских терориста напад на патролу полиције која се кретала локалним путем од правца села Речана, причињена велика материјална штета, јел тако, то је 37., то је под редним бројем 37?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, да, видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И каже, послата је депеша СУП-у у Призрену под бројем 222/99, па онда има послата службена белешка број празно, послата депеша број 223 и тако даље. Како се шаљу депеше? Да ли је то онај телекс, јел то моја добра представа о томе, да ли је то онај телекс, принтер, телепринтер, не знам ни ја како се зове?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или факсом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или телефакс, овај факс, могуће тиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли постоји нека књига депеша пошто видим да имају редни број, 222, 223/99, 224?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, па да то је тај број.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Број депеше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то, где се евидентира то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У књигу депеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Књига депеша се води посебно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте, посебно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Посебно.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па верујте ми ја, мислим, извините што вас прекидам, у дежурној служби има најмање пет до десет књига које се воде, различите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, дакле, то је једна од тих књига, књига депеша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, ово је посебно водио овај, како се зове, радници на средствима везе који су, који раде уједно и слање депеша и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они то раде?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Већином раде помоћници, по мањим станицама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кажете депеше се шаљу.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Може и факсом а може и телепринтером.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, немојте може, него шта сте ви имали од средстава у Сувој Реци ако се сећате, претпостављам да знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У станици смо имали телепринтер.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Телепринтер. Да ли остаје копија на оној ролни која остаје унутра, копија сваке депеше која се пошаље?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Копија не, али има трака.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па трака, она бесконачна, није бесконачна, она је коначна на крају али, па се она намотава у ролну јел?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, одлажемо у овим, како се зову.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У регистраторе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да у регистраторе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У регистраторе одлажете сваку ту депешу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Одлажемо да сваку и онда бројчано доле, например, ставиш два-два, два-три.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, али она иде, ви ме исправите ако грешим, она иде у оригиналу и испод тога иде копија, па се оригинал цепа и одлаже онај оригинал а она копија остаје на траци, на траци намотава и онда се те траке посебно кад се испразни одлажу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, није, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није тако? Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду да, рећићу због чега, али да ли је та књига, тај деловодни протокол да ли је била укоричена у књигу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дебела црвена књига.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Укоричена јел?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли била оверена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Оверена на почетку и на крају?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Је ли била пакинирана, јесу ли све
странице биле пакиниране, овај обележене?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисмо водили него бројчано, пример
дајем, да кажем, дебела је.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, та књига, не знам ту, има ли она
број странице одштампан?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте. Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је извод, извод, фотокопија извода.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, да, али шта сам хтео да кажем, књига
већа од овога мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али она нема свој оригинални број
страница, та књига?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не бројеви нису евидентирани,
пример дајем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да је ова страница број 1 па број 2 и
то?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, нема печата, али иде, на пример
књига је дебела и тај пример дајем неколико година дебела је књига, не
знам колико страница има, и на пример 01.јануар, пример дајем
2008.године, под бројем 1 почиње а претходни је био на пример 495, даје
се командиру на потпис да се, закључује се за годину тај и тај број,
отвара се следећи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја, не разуме ме очигледно, мене
интересује да ли оригинална књига има странице, као свака књига, а
изгледа да нема.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нумерисане, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису нумерисане странице?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Него, по оним редним бројевима.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, него мислим због аутентичности, због овога што нема десет дана, јел, нема у критичном периоду нема, па можда би требало да се прибави, ја знам да у неким предметима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немају, тражили смо комплет, немају, само ово што има, што је још у претходном поступку тражено то је, иначе ја сам тражила комплетно, исто нема ништа.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ма неће да ни да доставе, није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја још једном кажем, цела оригинална документација постоји и налази се у СУП-у Крушевац, и та књига је цела, ово је исчупано, како мислите да су исчупани само ови датуми из књиге и нама достављени, то је немогуће, то је немогуће, или цела књига не постоји или постоји, значи ово што ми добијамо од СОРЗ-а и што ви се слажете с тим, а ја сам вам то реко пре шест месеци, то они вама дају фотокопије а не оригинали, и сви оригинали постоје, а ви треба да се обратите СУП-у Призрен, ОУП-у Сува Река да вам доставе оригинал документа, и добићете их сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП Крушевац нас је известио да све што имају да су све проследили Служби за откривање ратних злочина, значи све.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е а то су оригинали, е онда оригинале тражите а не фотокопије јер досије КиМ су фотокопије оригинал докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко тражи фотокопије молим вас. Господине Ђурђићу то сте све рекли више пута.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја вам кажем, немојте, мислим да су то јако битне ствари за ово, ово ви нећете оригинал документ да покушате да набавите а постоји, јер не може да се прави један досије фотокопија ако не постоје оригинали. То је елементарна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ми смо у предмету Ибарска магистрала, добили смо, десет година је исто отприлике размак, добили смо и од СУП-а деловодни протокол регистра моторних возила, добили смо и од царине њихов деловодни протокол, све што је, добили смо те књиге, оволике, ја, у оригиналу, било је вештачено, ова књига из царине, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу покушати још један пут али они нас тако извештавају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Опет ми се намеће. Господине Гогићу, да ли ви уписујете у ову рубрику предузете мере и радње, то је рубрика број 6, да ли ви уписујете ту, ево то, послата

депеша, СУП-у Призрен послата депеша број 222/99, да ли ви то уписујете, ви као радник дежурне службе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или је овај колега који је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, дакле дежурна служба?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дежурна служба, да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад погледајте ово, 05.априла '99., депеша је број 222/99 па потом иде следећа доле 223/99 то је била 12.03., очигледно је грешка, то је 12.04.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Највероватније, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Највероватније, па потом иде 224/99 за 13.04., али вратите се сад на претходну ову последњу практично прибелешку 22.03., ту је послата депеша број 216, од 216 до 223 послато је седам депеша које уопште нису евидентиране, седам депеша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ево рећи ћу вам како. Идемо овако, на пример шаље се депеша у вези овога на пример за тероризам, шаље се свакодневни извештај према СУП-у, сви СУП-ови су дужни да својим командама пошаљу и дан данас исто стоји, и стижу извештаји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, свако.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Свакодневно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Свакодневна депеша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, јутарња, увече, или дневна или на 12 сати или на 24 сата сваки СУП је дужан и дан данас то стоји, да одређеном или МУП-у достављају дневне извештаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда ми је мало, онда ми је мало депеша овде, овде 12 дана а депеша је 7, знате, последња је овде 216 кад је, 22.марта, и прва наредба је 222, значи седам.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Могуће да је тих дана кад смо се премештали опрему, у камионима држали и нисмо могли да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али се депеше слате, и уписивани редни бројеви тих које ви нисте уписали, јел видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Извините, хтео бих да кажем, свака књига депеша постоји, не мора да се та депеша покрива са овом. Не знам да ли сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како не мора да се покрива, мора да покрива, мора да се поклапа, то мислите.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Број тамо и број овде морају да се односе на исту депешу, нема дилеме?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, да, него хоћу да кажем на пример дневни извештај је редовни извештај, и иде према СУП-у, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, не мора бити овде уписан, слажем се.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, то сам хтео да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Слажем се, али ако је то тачно, ако свакодневно се шаље дневни извештај, од 22.марта до 05. априла је требало да буде послато 12, 13 дневних извештаја, па би онда овде требало на 216 депеша додати још 12, 13 и онда би први наредни број требао да буде 230 и нешто а не. Добро, чули смо хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причали сте, па после питања браниоца Ђурђића испало да је та књига дневних догађаја можда била у камиону?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Можда, постоји могућност, сад не могу да тврдим сто посто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел књига депеша била у камиону?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па могуће и то. Јер смо неке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте узели књигу депеша и књигу дневних догађаја из тог наводног камиона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не сећам се, мислим не могу да тврдим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А до кад су ствари стајале у камиону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте тужиоче да чујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Принципијелна примедба на овакав начин постављања питања. Сведок одговара могуће, а тужилац каже кад сте узели, дакле он не тврди да је стајало у камиону нити да је узео, не можете постављати питање, сматрам недозвољено и у том смислу стављам примедбу већу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте и кад ствари из камиона негде пребацили и ако јесте када?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Прва дислокација је била доле према, овај у дому здравља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли све ствари из камиона пренели у подрум дома здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете дислокација, ко се ту дислоцирао, јел цела комплетна станица се дислоцирала, да ли само дежурна служба или само дежурна служба остаје, које службе су се дислоцирале прво?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дежурна служна и старешински кадар, доле смо прешли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дом здравља?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У дом здравља да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ви сећате да сте као шеф дежурне службе икад били без књиге дневних догађаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Могуће да је било тад у том периоду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте онда радили кад вас неко нешто обавести, јесте ли то негде уписивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Требали смо да упишемо, ако нас обавештавају требали смо да упишемо у књигу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад вас ја питам, то вас је питао и члан већа. Је ли се нешто дешавало између 24.марта '99., и 05.априла '99., да ли ви нешто знате, без обзира да ли пише у књизи дневних догађаја, да ли ви као шеф дежурне службе знате да се нешто десило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Уписали сте пожар на који сте изашли, да ли сте видели неки пожар у близини полицијске станице, у прва три дана од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У прва три дана не могу да се, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте видели? А излазили сте из полицијске станице и прелазили преко пута улице да се склоните од евентуалног бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, од евентуалног бомбардовања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И нисте видели пожар?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан Гогићу.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Добар дан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: На питање председавајуће рекли сте да ли ко вам доносио храну и да ли сте добијали храну из хотела «Балкан» тамо, ви сте рекли да Папић Рамиз је доносио храну. Ја вас питам, уколико Папић Рамиз није на смени дневној, да ли други возач патроле доноси храну?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па у већини случајева је доносила патрола, Папић Рамиз је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Патрола.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Је био возач у аутопатроли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А уколико није фактички на дужности други возач и друга патрола да ли исто то доноси тако ко и он?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па исто.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, хвала. Да ли се сећате да сам вам ја као возач патроле доносио некад сендвиче у, сендвиче смо добијали већином из кухиње «Балкан»?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Доносивали су.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала. Питао бих вас везано за патролу. Ако патрола изађе на терен да пружи асистенцију некој увиђајној екипи, да ли ви уводите то у ДД књигу или патрола пише на полеђину да је извршена асистенција?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Требало би по правилу служба да упише извештај.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу, да је патрола изашла.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да, на налогу, полеђини налога се пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на полеђини?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да, да.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У дневном извештају.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ово би хтео да разјасним јер видим много шетамо око тога шта је патрола дужна а шта је ДД књига да не би морали. Е сад овако, ја бих овако једно предочавање па да ли би се сложио Гогић, ако могу. Да ли патрола кад врши обезбеђење пише о увиђају или о асистенцији пружања дубинског обезбеђења?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Само о обезбеђењу иначе шта је и како је, то није надлежност аутопатроле него пише судија и инспектор који излази на увиђај.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли бисте се сложили овако, да патрола врши сличну дужност ко што сад рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли би се сложио, него кроз.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли патрола врши сличну дужност као сад рецимо судско обезбеђење врши дужност овде да не би дошло евентуално до неког инцидента, да ли исто патрола врши дужност тамо на обезбеђењу да не би дошло до неког инцидента док се врши увиђај?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па да, због тога.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е због тога, јер заблуда око извештаја око ДД књиге, јер патрола само на полеђину пише да је пружила асистенцију увиђајној екипи, а увиђајна екипа све даље пише СУП-у, Секретаријату Призрен, јер Секретаријат није надлежна ОУП-у да износи извештај а ОУП је дужан да избоси Секретаријату и ако се уведе нешто у Секретаријату ОУП није дужан да заводи у ДД књигу, зато мислим да је

то тај размак и то, јер дежурна служба заводи ако му се лично обрати и заведе се службена белешка по ДД и поступа се по службеној белешци, надлежни виши орган поступа, али ако је на полеђину само асистенција тако да се то не заводи у књигу дежурне службе ОУП-а али се заводи, морали би да се заводи у СУП Призрен, а чули смо овде да су и оперативци говорили да су заводили у СУП Призрен, тако да то мора да постоји, ако не постоји овде постоји у СУП-у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако патрола иде рецимо у обилазак неког терена, па се у међувремену нешто догоди, да ли сте ви дужни да предузмете све мере или сте дужни да прво обавестите командира, па командир да вам да наредбу шта да урадите?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Патрола ако изађе на терену по конкретном задатку на челу налога пише извештај шта је поступила, ако има интересантност за службу, патрола мора по повратку да сачини службену белешку и заводи ту службену белешку у ДД књигу и даље се поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је друго. Ја вас питам нешто друго. Дакле ви сте, рецимо патрола је кренула или имате налог да обиђете неки терен, па се догадио неки инцидент, нешто се дешава, па рецимо и да су ту биле присутне што је ноторно сви говоре да су биле и јединице на испомоћи и све, да ли ви чекате у случају тог изненадног инцидента да вам командир да наредбу шта да урадите или можете сами да предузмете да заштитите и грађане и уопште да заштите безбедност једног града?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Патрола у том моменту поступа прво личне животе да заштити и осталих присутних. То је дужност и по повратку извештај, то да би се ради случаја познавао претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи ви нисте дужни да обавестите да ли ми можемо да идемо да интервенишемо командира па да вам он каже морате?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Такве задатке не може патрола да одреди без надлежног ко упућује на тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Само хтео сам још ово, рецимо општа ваздушна напад се јавља, радио везом чује се, ваздушна опасност. Да ли ви остајете у дежурну службу да заводите или нормално излазите вани да би се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Због безбедности, да напустамо.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Е ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања. Изволите, опт.Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан Гогичу. Ево ја би овако почео поново везано за тај догађај који се спомиње да сте чули преко радио везе да је било повређено полицајаца и шта знам ја. Мене интересује, прво питање да ли сте имали Ви ваш позивни знак, да ли знаш који је ваш позивни знак?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо позивни знак, али сад не могу да тврдим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А је ли могу ја да те подсетим, да ли је то била Шара 760?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Треба да јесте, ја у ствари има Шара 500 да је било, па онда смо мењали, ја мислим да је 760, мислим.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад ако се неко, да ли се вама тога дана за тај догађај неко обратио Шара 760 дешава се то и то, пријављујем то и то или сте ви само чули преко средстава везе као сви учесници који су могли да чују, или се вама директно неко обратио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па расправили смо то.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, нисмо, нисмо расправили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо. Све је расправљено, рекао је да није јављено, да су чули преко средстава везе, ако су чули, али ја сам и предочила и овде није јављено за пожар, па каже видео сам па смо убележили, то је разјашњено. Разјашњено је то.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па да ли ти уписујеш све што чујеш иако се не односи на тебе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не би смео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате колико пута смо расправљали на ту тему.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не, него то некако све се вртимо око тога, а добро, уреду је, уреду је ако је то тако. Питам ја вас почетак бомбардовања да ли сте Ви били уплашени?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па не само ја, сви су били.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И како си се снашао у самом почетку бомбардовања, да ли ти је то нормално деловало, да ли си се сналазио као и претходних дана или је мало ово утицало на тебе?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па утицало је не само на мене него и на све остале. Имали смо осећај да нећемо да преживимо сам рат.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па да ли је то утицало и на целокупан рад твој?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не само на мој, и на осталих колега, то сигурно, били смо уплашени и то је то.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е сад рекосте депеше, па господин судија рече да је и ви рекосте да је то ишло телепринтером, факсом шта знам ја да ли је могло да то иде касније пошто ти знаш да нисмо изместили телепринтер и то, да није било могућности, да ли је могло касније то да иде и куриром?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Могло је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Следеће питање, ви у дежурној служби сачињавате дневни извештај је ли тако за 24 сата или зависи, ја мислим да 24, тај дневни извештај да ли шаљете дежурној служби СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Шаље се.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли тај примерак дневног извештаја добијам ја као командир полицијске станице и начелник ОУП-а?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: То сам рекао, јесте стоји фасцикла за командира и фасцикла за начелника где се обавезно доставља и у дежурној служби.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Потпуно идентично је ли тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, јесте у три примерка.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Када начелник дође ујутру на посао, да ли ви или ваш помоћник предајете рапорт начелнику или извештавате га о појавама и догађајима који су се десили у његовом одсуству?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли то чините и мени исто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командиру нисмо, али начелнику смо давали овај.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли то значи, ако може тако питање, да о свему о чему сам ја био обавештен, био је обавештен и начелник ОУП-а, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Да ли познајеш, познајеш га знам то си рекао, Вељковић Велибора?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, колега.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Виђао си га тих дана, је ли тако, почетком рата?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесмо виђали смо се.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реци ти мени Вељковић Велибор да ли се некад теби пожали да сам ја неке нешто наредио или да сам њему нешто наредио да уради незаконито или нешто?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није ми се пожалио, није ми ни рекао у вези да сте га нешто терали да нешто противзаконито уради.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Никада вам се није пожалио ништа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Прича се овде да је неки притвореник по његовој изјави убијен у дворишту ту испод мог прозора и вашег и пошто је моја канцеларија изнад ваше, изнад дежурне службе и да то Вељковић је видео, да ли он рече нешто вама око тога, да ли вам било када се пожалио да се нешто тако десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Мени ништа није рекао, а ниједно лице нисмо, причали сам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте све, ја вас пуштам, али понављате се речено је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, да му се није случајно Вељковић пожалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да се пожалио.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, то је питање. И док смо ово око овог догађаја, ја ћу конкретно да вам питам, рекли сте да је постојала могућност да то приликом измештања да је књига била можда у камиону и да нисте били у прилици да буде код вас, питам ја конкретно вас да ли сам ја вама било када наредио немојте да уносите у дневник догађаја догађаје или било шта што се дешава на терену, да ли сам вам наредио немојте да уносите, прекините да уносите или је то ишло својим током како је ишло, рат је учинио своје?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисте нам наредили никад.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питања?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Имам, само мало ја се извињавам пошто овај ипак пуно штошта сам ја пропустио и Вељковић када је био овде давао изјаву и други сведоци тако да не знам да ли ћу имати прилике више. Господин Вељковић у својој изјави он наводи да је 26. шта знам он се сећа и датума, да сам ја њега терао да иде да сакупља лешеве и да је претходно чуо да сам ја наредио патроли ту испред полицијске станице, чак да сте и ви ту чили ви и Ђокић, кад сам ја наредио патроли

да се иде да се сакупљају лешеве, да се убијају цивили, да се пале куће, да се тако нешто ради, незаконите радње, да ли си ти то чуо, да ли си ти?
СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја то нисам чуо.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли вам је било кад причао Вељковић око тога да је тако нешто било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Вељковић тога дана каже да је он после тога пошто одбио је мене да иде да убија, пошао да сакупља лешеве и отишао је у Занатском центру, знао да и тамо треба да иде да сакупља лешеве, напустио је, ја не могу можда тачно да презентирам, напустио је, није до краја остао тамо, значи пре осталих тамо који су били сакупљали те лешеве, он је раније напустио, дошао у полицијској станици, пролази поред мене, мене ништа не обавештава нити га ја питам, улази у дежурној служби, ту сте ви дежурни, значи помиње ваше име Гогих Милован, одједном звони телефон, звони телефон ви се не јављате, он се јавља на телефону у вашем присуству и сада се јавља нека жена њему па каже, та жена њему каже, цитирам «дошли су полицајци код мене и траже да се селимо», на то он њој говори «знате наређење је такво и напустите», након тога он прекида везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу, то је тачно да је рекао, али, али, он је рекао да о наведеном разговору није обавестио Милована Гогића.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Али молим вас госпођо судија, иде даље, он каже ја, пита га госпођа судија да ли сте обавестили, каже не Гогић Милован је био присутан, он је чуо разговор тако је рекао, Гогић Милован за сво време слуша разговор шта ја причам са том женом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био присутан ту, Гогић, тако каже.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И да је чуо разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да уопште није обавестио о наведеном разговору Милована Гогића.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Али је чуо пошто је Гогић Милован био поред њега и тако, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја немам изјаву, али ја вам тврдим да је то гако, погледаћемо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор, али немамо сада детаљно из транскрипта.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, али ја вам тврдим да је он рекао да је Гогић Милован присутан и да је чуо разговор. Зато га није обавестио, да ли је то тачно? Шта кажете на то.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Је ли могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да образложим овако, ми двоје радимо у једној канцеларији, и сад њихов неки радник дође из следеће канцеларије ту и зазвони телефон, или сам ја или је мој помоћник дужан, кажем дужан да се јави на позив, на телефонски позив, треће лице не сме да се јави, што не видим разлога зашто се ми нисмо јавили. Није ми јасно.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ево ја ћу вам рећи то је страна 107/112 где каже Вељковић овако каже да је у то време у дежурној био дежурни Гогић Милован, он нас не обавештава, Вељковић не обавештава о садржају разговора али ви њега чујете док разговара. Да ли је то истина или лаж?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чујете да он разговара телефоном, али ви не знате садржај разговора.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем није, сигурно није се он јавио на телефон, то је немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте ви било када чули да сам ја издао било какву наредбу да се врши убијање цивилног становништва да се врши исељавање, уништавање имовине и слично?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисам чуо.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли сте чули коментар од било којег полицајца, ви сте у дежурној служби контактирали сте са полицајцима, да се неко од полицајаца пожалио на тако нешто да сам ја некеме рекао?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам, нико ми се није пожалио, нико ми није ни рекао да командир наређује то и тако.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Познајете ли Јовановић Тодора?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте крим техничар.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је он носио униформу у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па ја мислим да није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је он радио у ауто патроли некада?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јовановић Тодор не, био је крим техничар.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Пропустио сам прошли пут да вас питам, да ли се сећате које сам ја возило користио у службене сврхе почетком бомбардовања, да ли је то било службено или цивилно?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па цивилно возило.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли можете да се сетите боје макар или марке?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Марке не, ја мислим да је било црвено возило. Не знам нисам сигуран.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Реците ми да ли се дешавало да ја дођем као командир полицијске станице сам да обиђем вас, одем у Муштуште, одем обиђем патролу, извршим контролу?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли је то нормално?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па по правилу није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, уреду, ако је то по правилу али у време од почетка бомбардовања у тим ратним условима, да ли ви знате је ли опт.Репановић ишао у обилазак патроле, у обилазак терена? Да ли је ишао сам тад дакле од објављивања бомбардовања од тог ратног стања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Често је ишао сам, некад и није.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. После овог разговора Вељковић тврди овде он све зна, све види, изашао је одмах ту испред полицијске станице и он види колону како се за пола сата креће поред полицијске станице и иде у правцу Призрена, да ли си ти видео такву колону ту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Спомињали сте прошли пут да смо имали људство и на Винарском подруму, па нисте могли да се сетите да ли је било то пре рата или за време рата, а ја ћу сад мало другачије да вас питам, да ли су тамо наше људство било само ноћу или ноћу и дању?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу тачно да се сетим, ја мислим да је било само ноћу.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања, можда се сетим касније. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само за тренутак, постоји овде дневни распоред рада за дан за петак 26. март `99.године, ви кажете да није било уобичајено од ратног стања баш да буду све одређене патроле која кад по сменама дежура, је ли тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ме интересује у дежурној служби, да ли сте ви од почетка бомбардовања, да ли сте ви имали смене од почетка бомбардовања, значи тих првих дана вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали смене?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не. Кажем вам радили смо оно наизменично, одређени период ја радим, одређени период Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте само ви радили и Ђокић, пошто кажете да је он био помоћник вође смене, да ли је био још неки вођа смене осим вас и да ли је био још неки помоћник вође смене?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У том периоду не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Прикључио нам се, кажем вам, касније овај Звонко Недељковић, сад од кад тачно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када је Аризановић Зоран био вођа смене?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Аризановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у то време, од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би био Костић Славиша?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Костић Славиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био помоћник вође смене у том временском периоду.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја мислим да је он био ПЈП, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за оно што ви кажете да је компјутерски да се избацивао рапоред рада.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте, јесте, уреду је, уреду је сасвим уреду, ја ћу ту мало тражити и неке да ми доставите и мени неке ствари да би могао да се спремим бар за Вељковић Велибора који је непосредно био мени подређен да направи тај распоред и то ћу вам тражити, али ја вам кажем да је распоред прављен формално, да распоред није могао да се поштује онако како јесте, значи људи су били 24 сата ангажовани, људи су били ко је био у дежурној служби, био је у дежурној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ко је био на терену, остао је на терену, тамо је спавао и то се тако радило, ратно стање, значи нико није гледао такорећи распоред, распоред се водио формално чисто реда ради да би постојала евиденција неког људства.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председниве већа, ако ми дозволите поводом тих компјутерских листа. Ја би само волео да добијемо извештај да ли су то подаци пронађени у компјутеру или су то подаци који су извађени из компјутера, односно листе које су направљене па се употребљавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то су све подаци који су у компјутеру.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е зато вам кажем, то не значи што је у компјутеру да су подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ви објашњавати пустите да ми објасни, опт. Репановић је рекао, не можете ви објашњавати. Репановић је објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, само ово ћу да кажем, то што се нашло у компјутеру није доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте објашњавати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Процесна је ствар. Што се нађе у компјутеру није доказ судски. То хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јер само оно што има печат и потпис овлашћеног лица, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је објаснио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је опт.Репановић да нема печата, да нема његовог потписа, све је то објаснио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, али ми нон стоп предочавамо то што значи није доказ предочавамо сведоцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неко питање?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, опт.Јовановић. Да ли има још неко питања да поставља сведоку? Да направимо паузу?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добар дан господине Гогићу, ја ћу једно кратко питање за вас. Реците ми да ли је од почетка бомбардовања у било ком времену, било када полицијска станица измештена преко пута, даћу вам ову скицу погледајте? Ту је порушена ова зграда, је ли то одговара ова скица, објекат смештаја нас, ту је била та зграда, је ли тако преко пута?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Јесте ту је била.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да ли је од почетка рата значи после бомбардовања, било кад у било ком тренутку измештена полицијска станица, рачунајући као што сте рекли, дежурна служба рецимо дежурна служба и оно што иде са дежурном службом, у тој згради.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Није, у згради није рекао сам испред зграде је био ту. Измештали смо се нисмо улазили у кућама, пошто било је укућана, били смо поред кућа смештени са стране.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јел ви рачунате кад добијете сигнал опасност, и ви значи излазите до тог објекта, и враћате се поново у објекат јел само та радња, друга не?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да, друго не.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А ко је после у тој згради остао кад је одсељена зграда, мислим није одсељена зграда, остао кад сте ви изашли у другом објекту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле мислите на овај објекат преко пута?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Преко пута да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то, ево само да предочимо, пошто о истом говоримо, ово је Ђокић обележио пут и објекат где су бежали, где сте односно он каже да сте и ви били када је био сигнал за ваздушни напад, је ли видите? Покажите само.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ова скица, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то, ту је било. Е сад изволите питање поводом тога.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја сам питао госпођо судија, значи ту нису били никада полицијска станица није измештена?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, ту није само је било оно ако се каже сигнал ваздух на пример опасност од бомбардовања, прелазимо тамо иза станице, нисмо улазили у зграду.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А ко је остао у тој згради када сте напустили, отишли доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој згради?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У тој истој згради преко пута значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су бежали, преко пута?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Одмах поред пута где сте бежали, где сте се склањали?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Одлазили смо ја, Ђокић и резервни састав.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А ко је остао после тога, јел станица остала да се чува? Полицијска станица?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Полицијска станица само по један са стране, ја мислим колико се ја сећам.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: А где су спавали они?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У другом објекту.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У којем објекту?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Овај помоћни објекат.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Да ли је смео неко у помоћном објекту да спава ако се бомбардује и то? Размислите молим вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам не могу да се сетим.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево предочите, предочите.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Па ја кажем да је ту значи ту била, ту су били обезбеђење, значи ту је било обезбеђење сви су долазили ту, а кажете ти, они су чували ту испред и иза одлазили су иза у Ђекину кућу.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да имали смо иза тог објекта 4 стражарска места смо имали.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Јер овде се спомиње да је значи та полицијска станица први пут била измештена, то сте ви само бежали и враћали се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Чисто због бомбардовања, склањали смо се само.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Траје пет минута, два минута значи, ви се враћате назад.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: То сам хтео само да рашчистим. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да ли има још питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико дана је то трајало пре него што се полицијска станица изместила?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Неколико дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ово је питање за окривљеног.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Колико дана је то трајало, па господине стража је остала од кад се иселио ту, кад су прешли доле, значи од тог момента стража је остала ту а повремено ишли смо, долазили смо сви у полицијској станици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте прешли у подрум Дома здравља?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Нисмо у Дом здравља прешли први пут, него смо прошли из тога дела, значи ми смо се одселили у центру, господине Гогићу можда сте заборавили, да вас ја подсетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево саслушајте то је опт.Јовановић изјавио.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: У центру значи. Ако се сећате апотека где је она била, где је чини ми се да је овај становао овај како се зове што је отишао раније из Ражња, Милован или да ли је то његов стан био, да смо ту били два дана да се почела стварати гужва, НАТО авијација одозго и онда после тога прелазимо у Дом здравља, да ли се тога сећате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: У једном стану смо ту били, али најдуже смо се задржали у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте у том стану били пре Дома здравља или после?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја се извињавам, заборавио сам да вас питам, да ли се ви сећате ко се највише ангажовао од старешина поводом измештања полицијске станице тих првих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командир највише.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је како зна да је окр.Репановић који је тада био командир ишао сам на терен тих дана када је почело бомбардовање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Повремено је ишао сам, више сам него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање је како знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га ви видели, чули или одакле вам то сазнање да је он ишао сам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Могуће, он је био ту и живео у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање откуд знате да је ишао сам.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем вам његова породица је била смештена у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па неће са породицом да иде у обилазак.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, нисте ме разумели, али старешине које су биле са њим, остајале су ту а он је ишао повремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како ви знате да је сам ишао, да није ишао са обезбеђењем, то вас питам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па виђао сам га кад је долазио сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте га виђали? Како сте га виђали кад не можете кроз прозор да видите ништа?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па дође повремено у станицу, али и у овим другим објектима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тада на почетку, док сте били у станици, како га виђате кад кроз прозор не можете ништа да видите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Долазио је повремено нам је задавао например спремите, припремите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господине Гогићу. Сасвим је логично, пита вас тужилац одакле ви знате да Репановић иде сам у обилазак терена?

Молим вас немојте добацивати.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Кажем вам дође на пример каже нам да је био, пример дајем, до фирме «Балкан» да обезбеди камион за измештај муниције и опреме из станице, да нам задатак спремите овај како се зове, опрему и сандуке и то да се измести, један од примера.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па какав је то одговор. То није било питање да идете, да ли је ишао или није ишао по камион, него је питање како ви знате да је ишао сам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па виђао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пети пут.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ја нисам надлежан јер је он пречи од мене да га питам где сте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато вас и пита одакле ви знате, ви седите у дежурној служби и објашњавате какви су прозори били тих дана, како онда знате, како знате кад децидирано кажете ишао је сам.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немојте говорити по неким можда евентуално правилима или како је било у мирнодопским условима, значи само вас питамо за тај временски период у првим тим ратним данима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немате одговор на то питање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, рекао сам вам кажем тад сам га виђао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не вреди ја могу још сто пута да поставим али ништа нећу добити. Ајде даље, да ли је икада Вељковић разговарао телефоном у вашем присуству?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако је он неког звао, било је доста на пример да он можда позове некога телефоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи чули сте некада да је Вељковић разговарао у вашем присуству и видели сте га?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Али он да зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је некога звао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја питам да ли је разговарао телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је некога звао.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Некога, да се послужи телефоном, али не да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, ако кажете нисте чули да је Репановић наредио да се неко убија или да се неко исељава или нешто, да ли сте некад чули наредбу или неко обраћање полицајцима да се то не ради? Да се не пали, да се не убијају цивили, јесте чули то некад?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па у станици то се није причало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није се причало, значи нисте га чули?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још? Изволите, Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја морам да се надовежем на питање тужиоца, ја се извињавам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас мало лакше молим вас.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ја ћу да питам господина Гогића пре него што кренем у обилазак да ли се дешавало да му се јавим и кажем Гогићу идем у обилазак, не казујући ни где, шта ни како, да ли се дешавало да дођем у дежурну и да кажем идем у обилазак?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли знаш тако да сам отишао сам?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли дође па вам каже идем са тим и тим у обилазак, да ли се и то дешавало?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Или то или иде сам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Или вам кажем узећу возача Милоша, Јанка, Марка?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па молим, мислим да је то чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па не, компликовано питате ви господине тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако. Да ли има још питања, ако нема да направимо паузу.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, ја имам једну примедбу. Нисам хтео док не одговори овај сведок до краја.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Још ово молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Извињавам се.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Опет тужилац неко питање поставља да ли сам ја било када рекао да се не врши убијање цивила, не знам да ли схватио сведок шта је питао, да ли сам ја то говорио да се ради прописно, да се не убијају цивили, да се не врше паљевине, да се не исељава, да ли сам то говорио не само вама него целој полицији?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па требало би да да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули, не шта је требало и шта је правило и како би требало, него да ли сте чули?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Господине Гогићу кад упутим патролу на задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте одговорили на питање, да ли сте ви имали прилике да чујете то управо што вас је питао Репановић?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Командир шаље патролу на терен, даје им конкретне задатке.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли будете ви некад присутни ту кад шаљем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сачекајте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако их шаље из саме дежурне службе, чујем.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Је ли се дешавало да ја говорим људима да раде прописно и то, да ли си чуо то или сам им говорио радите непрописно, радите шта хоћете?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Нисам чуо да сте им рекли да раде.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Мислим да стварно нема смисла таква питања господине тужиоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: (Бранилац Петковић Мирослава) Судија пошто већ постављају се нека питања, нека нам каже сведок да ли је наша полиција на Косову убијала цивиле пре почетка бомбардовања, да ли се тако нешто дешавало на Косову? Немам више питања.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А сад могу мој приговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На питање тужиоца који пита, када не видите кроз прозор како знате да је сам ишао командир у обилазак, па само да вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега приговор.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад неко долази, како може тако да се постави питање, ако неко долази аутомобилом да ли се види или не види где је био и шта је радио, значи недозвољено прво значи закључак није вам рекао а дошао је аутомобилом који ви не видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није умесна примедба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте. Ако се не види кроз прозор какве има везе обилазак самог командира станице са тим што се не види аутомобил којим одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, господина Ђурђићу питање је како уопште види, како зна да је Репановић ишао у обилазак.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е то је друго питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је то прво питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како знате, а не зато што се не види кроз прозор да каже, па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је то питање како зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није то питање, него не види се кроз прозор, ево хоћу да саслушамо транскрипте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чућемо транскрипте. Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није питање као што сте ви рекли како знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али то све стоји, зашто ви скачете тако, зашто тако реагујете, па то све стоји у транскрипту, значи то ће се све ценити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, не, зато ја и кажем, али ви кажете није тако, ја вам кажем јесте, како се не види кроз прозор а ви знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Какве има везе виђење кроз прозор и да ли је он обилазио или не, он зна или не зна или како зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још питања за сведока? Опт.Јовановићу, на смену Репановић Јовановић, поново Репановић. Је ли има још питања да знамо да бисмо направили паузу зато вас питам. Нема питања више.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја би исто на питање господина тужиоца како зна, ја ћу вам, поставићу једно питање како он зна, господине Гогићу да ли кад сам ја одлазио на терен рецимо идем да обилазим људе и то, да ли сам ја увек рекао, увек где идем, куд идем, да ли сам се јављао дежурној служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: По правилу сваки старешина је дужан да се јави.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ако има нешто ја сам на вези идем тамо и тамо, је ли тако било?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Да.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ако некога узимам, кажем господине Гогићу дајте ми једног радника, узимам тог и тог радника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, то правило говори.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Не по правилу, нека одговори, изволите ви. Нека фактички одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он, не може да се сети баш тачно ког дана како то су правила, али реците ми сад ово господине Јовановићу, од почетка бомбардовања да ли су увек морале да буду отворене радио везе, укључене? Почетак бомбардовања, дешава се што се дешава, како

наводите и овде да су били терористички напади, да ли је радио веза увек укључена? Молим вас не могу да постављам питања.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Госпођо председавајућа, увек је радио веза укључена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Значи увек прати и он везу, пратим и ја везу. Ако ја одлазим значи кажем му идем тамо и тамо и значи ако буде нешто требало позови ме, мада и ја слушам везу, могуће је у неком подручју и да се не чује, разумеш, али он покушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то подручје било, Топличане и Ћиновци, да ли ви чујете?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Не, не, за Топличане то се чује изванредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Изванредно се чује. То сам само хтео нека одговори господин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала вам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам само у вези радио везе, молим вас. Колико имате врста радио уређаја у станици?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Имали смо два.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се на тим радио уређајима чују, је ли то иста веза на оба радио уређаја?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, није има по каналима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је посебна радио веза за ваше раднике ОУП-а Сува Река, извињавам се?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Има локална, има и ова шира са Призреном и сад даље где се чуло.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а ово друго што сте нам причали, која је то веза коју сте причали ово да се нешто догађало и што чујете, а преко радио везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нејасно питање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Преко које радио везе чујете то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се десило?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па по правилу је требало да се чује преко и преко једне и преко друге. Није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су укључене везе је ли тако?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Све су укључене.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу да вас питам, јел ви имате, јел сви у полицијској станици који имају ту радио станицу могу да чују и 37. одред и 87. одред и Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сви у глас одговарати, молим вас.

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не може.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не може. Има неке локалне које су у мањем домету.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато вам кажем то вас питам, на којим везама ви можете да чујете то шире, је ли то само ви имате у дежурној служби?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не, не, имају и други, на пример све зависи која је радио станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми господине Гогићу, уколико командир станице или помоћник командира иде у обилазак терена, да ли је дужан да буде, говоримо само о тим првим данима од почетка бомбардовања, да ли је дужан да буде нон стоп на отвореној вези са вама, дежурном службом?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Дужан је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужан је, добро. Да ли, господин Репановић је овако рекао. Можете ићи, можете сести.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Ја сам хтео још нешто да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још имате питања. Господин Репановић је рекао да је тог критичног дана, не зна тачно ког дана је то било пошто се враћао имао је обавезе око дислокације станице, све и да је проласком том главном улицом код Занатског центра видео један леш, видео је Бобана Вуксановића и претпоставља, мисли да је то јавио дежурној служби, да ли ви то знате?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате то сазнање?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Немам, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хтео сам да кажем пошто сте питали сведока да ли се чује до Ђиновца и то, да ли је могуће да одем сам, госпођо председавајућа, ишао сам сам не до Ђиновца, ишао сам сам Мушотиште и где је најгоре било јер у том тренутку некад немаш времена да размишљаш. Није се размишљало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имате питања за сведока?

ОПТ.НЕНАД ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Гогићу трошкове доласка да ли тражите?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из Крушевца?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Из Крушевца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Цена повратне карте овде у овом извештају стоји да је 1.500,00 динара, да ли имате још неке трошкове или само везано за трошкове превоза?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Превоз, превоз.

Сведок Гогич Милован тражи трошкове превоза у износу од 1.500,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите, морате ви да одредимо, не можемо. Колико вам треба за храну? Колико?

СВЕДОК МИЛОВАН ГОГИЋ: Па колико кажете, није битно. 200,00 – 300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 500,00.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Сведоку исплатити 2.000,00 динара на име трошкова превоза и трошкова исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас замолити да будете.

Молим вас суд је више дао 200,00-300,00 динара је рекао сведок.

Ви ћете сачекати, немојте напуштати, можда ћемо вас морати поново звати. Да вам кажем овако не може да се ради. Ово је тотално непоштовање суда. Не можемо сви у глас говорити.

Ми излазимо сад, правимо паузу. Сачекајте нас у овој нашој служби. Хвала лепо. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја нећу да правим неред, јављам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло културно.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Имам једну молбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Мајка Зорана и Мирослава Петковића је присутна па пошто је она била болесна није могла да их посећује, ако можете у паузи да омогућите да се виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Да кажете то судској стражи, ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у 12,15 часова, у трајању од 20 минута ради одмора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Ђокић Горана, молим вас.

Настављено у 12,45 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само две констатације док стигне нови сведок, видели смо овај дневник који је приказиван да се често спомиње «Чегар 101» радио везом јавио «Чегар 101», значи «Чегар 101» је радио на њиховом радном каналу СУП-а Призрен и Суве Реке, јер је његова полиција заједно са Сувом Реком штитила територију, ја сам имао акцију дан, два и ја сам отишао. Даље, друго патрола чуо је преко радио везе, нека патрола, ја немам патроле значи ја сам у акцији ја немам пратроле, а он је могао да чује да је патрола нападнута и у Ораховцу и у Гори и у Призрену и у целом том метохијском простору који су на том радном призренском каналу, није могао да чује мој командни канал јер ми имамо другу радио везу и други систем везе и други канал и све значи нити сам имао патролу тога дана, јер је било везивано то да сам ја тога дана можда имао напад на патролу па је због тога уследила можда нека акција, значи то се апсолутно не односи на моју јединицу и на моју радио везу. Значи моју радио везу није могао да чује сведок или било ко, а могао је да чује на 50 километара шири округ Призрена. Даље на сигнал «ваздух» основни је задатак да се истог момента, истог секунда напусти та локација, опрема и све друго то је небитно, битан је људски

живот. Ја сам имао ево за два минута ћу рећи у две реченице, мој случај, цео вод на сигнал «ваздух» је слетео у поток 30 метара, директно је бомба пала и сва је опрема уништена, шта ја сам требао да их казним због опреме, не, значи преживели су битно је живот а све остало ће бити, тако и ово на сигнал «ваздух» све је небитно, битан је људски живот и битни су људи. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чукарић, изволите, опт.Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде и председавајћа на ваше питање кад сте ми поставили пред сведоком у вези патроле шта у случају напада, ја ћу да образложим мало јасније јер нисам имао, била је ту нека гужва. Патрола искључиво поступа по налогу, то сматрамо писмено наређење, усмено наређење може бити у два вида путем радио везе и лично. Ништа патрола не предузима мимо наређења писменог или усменог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И хтео сам, ја сам рекао ту кад је било да патрола прво обезбеди своје личне животе и грађана. Имао сам један веома лош искуство и случај да сам био у патроли у Брестовачке Падине где смо обезбеђивали раднике албанске, шиптарске националности, горанске, српске где су радили бербу грозђа. Тог момента је ОВК напала на нас и грађане, ми смо у том случају прво обезбедили личне животе и грађана, и искључиво смо добијали наређења путем радио везе од секретеријата Призрена и да нам је лично начелник говорио да се полако повлачимо и обезбедимо своје животе. Ништа патрола не може мимо свог наређења, да ли писменог или усменог да предузима. То сам хтео да појасним, да не буде у заблуди. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Ђокић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позовите сведока молим вас. Господине Ђокићу добар дан.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани већ у неколико наврата пред судом, да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих измена.

Сведок ЂОКИЋ ГОРАН, са личним подацима као у списима, без измена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ви та упозорења знате, али ја морам по закону да вам поновим. Положили сте заклетву, у том смислу вас подсећам на положену заклетву.

Зашто смо вас позвали. Хтела би прво, је ли ви остајете код исказа који сте дали више пута и у претходном поступку?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему остајете код исказа?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да, који сам дао, у свему пошто сам дао три изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде постоји један извод из дневника догађаја, погледајте овај дневник догађаја, ако можете, ако препознате рукопис да ли сте то ви водили тај дневник, да ли је још неко поред вас водио дневник, погледајте га добро. Ајмо да се сконцентришемо на март месец, ево погледајте рецимо редни број 31. – 20. март '99. године.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: 31.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пронашли?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, Борисављевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е тако је, тако је. Погледајте прво ово. Да ли дневник који видите, овај што је испред вас, да ли сте ви водили тај дневник?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не. Ово није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Није мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није ово под редним бројем 31. погледајте и ако видите негде ваш рукопис реците то сам ја убележио?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја мислим да је овај број 44. овде – терористички напад, ја мислим да је ово мој рукопис – пријавио да се на локалном путу Мовљане, село Доња Крушица, извршен терористички напад од припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. априла `99.?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кажете да је ваш рукопис, да сте то ви?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, ја мислим да је то мој рукопис, а иначе ово није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се обратио, «Чегар 30/1»?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: 30/1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли се то тако водиле те књиге и у то ратно време?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Сви догађаји су се заводили, писали су се догађаји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви догађаји?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких измена пре рата, пре почетка бомбардовања и од почетка бомбардовања, да ли се ту нешто променило?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не ми смо водили, уредно смо све књиге смо, евиденције смо водили. Рецимо ја преко средства везе које сам примао позиве, ја сам то преносио колеги Гогићу, значи то смо заводили то се регистровало, пошто је Гогић био шеф значи то се све заводило, писало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда се сећате неког догађаја, неког догађаја а који се догодио значи у Сувој Реци, а да није убележен? Говоримо све за те прве дане од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не знам, што се тиче видим да је све овде уписано, ја не знам стварно да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и ви водили дневник догађаја? Ви сте рекли да сте тога дана да сте ви убележили, а да ли сте уопште ви као помоћник шефа да ли сте ви водили дневник?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не, нисам ја водио дневник догађаја, него рецимо ако Гогић каже упиши ми ово у дневнику догађаја, онда се тако уписало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер Гогић каже да сте и ви и он водили књигу дневних догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Кад ми каже Гогић, ја кажем Гогићу имамо рецимо догађаје, онда он каже ајде упиши ти у дневник догађаја, онда махом је он писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили када је почело бомбардовање од 24. увече, негде сте говорили прецизно датум, негде нисте, нисте баш, не можете са сигурношћу да определите, али сте говорили да је акција почела јер је била нападнута патрола негде на Рештанском путу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да су се прикључиле неке њихове патроле, не знам на које патроле сте мислили кад сте рекли њихове патроле?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То сам преко средства чуо, преко средства везе чуо да је нека патрола на Рештанском путу нападнута и тражи помоћ, каже имамо, помоћ, помоћ, имамо погинулих и рањених, то сам чуо преко средства везе. Која је патрола и која јединица које су се налазиле ту код нас у Сувој Реци, пошто су ту биле стациониране јединце Посебне јединице полиције и око Суве Реке и на ободима око Суве Реке су биле стациониране Посебне јединице, о којој је реч патроли ја стварно не знам, јер њихови позивни знаци су били «Чегрови – Чегар», али која је патрола на том делу пута стварно била нападнута ја не знам јер нисам могао да видим јер сам се налазио у дежурној служби. Само сам чуо речи преко средства везе «напад, напад, имамо» и траже помоћ «има погинулих и рањених», али о којој је реч патроли ја стварно не знам јер то преко средства везе значи само то што ја чујем, али ја не могу да видим вани шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада био ту и Гогић Милован, тада када се чује то преко средстава везе?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја и Гогић смо били заједно у дежурној служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он чуо да постоји тај напад ако сте заједно?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не знам да ли је Гогић чуо преко средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ви, је ли вама то отворена веза или како ви то чујете?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, отворена је веза, с тим што може да се смањи и да се појача нормално. Значи има за појачивање и за смањивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не знате дакле да ли је чуо Гогић?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни коментарисали шта се ово дешава, нападнути су?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Значи чуо сам да неко каже напад и онда се почиње радио везе на све стране да пиште, онда се јављају разни позивни знаци, коме треба шта треба, тачно да рецимо не можемо, нисам могао да региструјем о чему се ради и која је патрола о којој је реч, само сам чуо почело је да се пуца. Пуца се на све стране и чујем речи каже «напад, напад имамо треба нам помоћ», али пуца се на све стране, чуо сам пуцњаву. Пуцало се али о којој је реч патроли јер знам у Сувој Реци је била патроле су биле, значи били су полицајци из Посебних јединица које су биле смештене у хотелу «Балкан» и око Суве Реке и по брдима, значи на ободима око Суве Реке су се налазиле Посебне јединице полиције, али о којој је реч патроли ја стварно не знам, јер почеле су радио везе то је почело да се пишти на све стране, а о којој је реч стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте рекли да сте чули да је у Занатском центру било погинулих и да сте то чули тога дана када је била акција, када су дошле колеге из Призрена, да су крим техничари не знате тачно ко, да ли Јовановић Тодор, да су радили увиђај или колеге из Призрена, да су неки лешеви обрађени, то сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Чуо сам преко средства везе да неко спомиње крим технику, неко, значи неко јавља преко средства везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад када би то било у односу на ово кад чујете преко средстава везе да је нападнута патрола да неко тражи помоћ, да ли у том истом дану чујете за ту увиђајну екипу да су лешеви обрађени или неког другог дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим. Само знам да чуо сам преко средства везе да неко спомиње увиђајна екипа треба и да треба да се ти крим технички лешеви обраде, али ко је јављао и са ког позивног знака ја то нисам могао да региструјем, јер само чујем каже да треба, а ко је јавио ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јер имала је још једна веза, заштићена и скремблована веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви дакле чујете, не знате ко јавља?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, не знам ко јавља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим ситуацијама кад чујете преко средстава везе, не знате ко јавља, како сте дужни да убележите у књигу догађаја? Рубрику, ево погледајте имате испред себе, дакле шта бисте уписали у овој рубрици ко се обратио, шта би ту уписали? Значи чујете да се

догађаја напад, има лешева, има повређених, не знате ко вам јавља, шта би требало убележити у рубрици ко се обратио?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Патрола, патрола се обратила и затражила је помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Затражила је помоћ и да има погинулих и рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле без назнаке, не знате која патрола, само патрола је тражила помоћ?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, написао би НН патрола, значи нека патрола је, не знам која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово кад сте чули за Занатски центар, не сећате се ког датума, ког дана је то било у односу на овај догађај кад сте чули је ли тако. Је ли се сећате или се несећате у Занатском центру кад су ти били лешеви обрађени, јесте тога дана чули или неког другог?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле чули сте да је било у Занатском центру?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: На Рештанском делу пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Значи на Рештанском делу пута неко спомиње, значи тај напад и патролу и неко спомиње лешеви, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Али ја не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све сте то рекли, исто стално говоримо, али сте говорили и о томе да сте чули да је у Занатском центру било погинулих, па вас ја сад питам да ли је то убележено у књигу дневних догађаја? Да ли се ви сећате пошто ви сте чули, ви сте на средствима везе, да ли ви или Гогих или било ко ко је био ту поред вас у дежурној служби је убележио такав један догађај? Ево да вам покажем, јесте ли пронашли?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите редни број, да скратимо само, значи март месец, 22. март `99. године, 36. редни број, видите шта је уписано, то је било дакле 22. марта, следећи, јесте нашли то?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При крају, следеће што је убележено је 05. април, да ли видите?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е дакле од 22. марта до 05. априла, овде стоји да није ништа убележено, да ли је било интересантно и да ли је било у обавези да убележите такав један догађај који сте чули да се десио на Рештанском путу и касније то и у Занатском центру?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: 05.04. видим овде да пише Јовановић Ненад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли видите сада да нема од 22. марта до 05. априла ништа убележено? Редни бројеви вам показују, јел видите 36. то је 22. март, 37. редни број то је 05. април, значи у том временском интервалу ништа није убележено?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не знам ја, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви сећате да ли сте уопште негде убележили да се то догодило, да ли сте некога обавестили?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Мислите преко средсва везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било како, да ли сте неког обавестили о том догађају тада у том моменту кад чујете дакле да обавестите било кога од надређених, од неке дежурне службе везано или за СУП Призрен или командира или начелника или било кога, да се то догодило на Рештанском путу што чујете напад да вам не понављам стално.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па нисам, кога смо обавестили то што се чује, значи сви који су слушали преко средсва везе ту су се јављали и старешине и који су сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви сте то рекли, сви су слушали, сви су пратили.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Они су пратили, али ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е али ја сад вас питам зашто то није убележено у дневник догађаја? Ви сте помоћник шефа?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неко објашњење због чега се то није убележило, разумете само вас то питам, да ли имате неко објашњење зашто се то није убележило?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам стварно шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можда овога сећате, да ли је вама, вама, Гогићу или било кога ко је био у дежурној служби командир Репановић можда јавио, да ли значи, он каже да је можда јавио, да ли се ви тога сећате да је код Занатског центра приметио неки леш? Да ли се ви тога можда сећате, да ли је то вама било пријављено?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли можете да објасните зашто ово није евидентирано, значи само ваше објашњење.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били у обавези све догађаје, значајне догађаје да убележите у дневник догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, ја нисам био у обавези да их ја упишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у обавези?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Шеф је Гогић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шеф Гогић, али Ви сте у дежурној служби, ви сте чули?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ви сте дежурна служба, он каже да и ви водите дневник, не само он?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте али ја то не уписујем, он кад ми каже упиши ја тад упишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само по његовом кад он каже?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да упишемо то, овако значи догађај му пренесем усмено то што је чуо, Гогић сачини билтен догађаја, значи он извештај сачини, све шта се десило у току данашњег дана, он што је то сачинио мени да да проследим путем телепринтера за Призрен, а пошто тога дана је било значи искључени су били телепринтери, значи средства, онда се то достављало поштом за Призрен, значи дневник догађаја, тај билтен догађаја који се водио. Значи Гогић је сачињавао билтен догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тих првих дана, кад је почело бомбардовање, тих првих дана да ли сте чули пошто сте ви у дежурној служби, ви сте ту у полицијској станици, да ли сте чули да је било неко убиство у дворишту полицијске станице, тих првих дана.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се пуцало ту у дворишту, у дворишту полицијске станице?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то чули.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вељковић Велибора знате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је убијен један у дворишту полицијске станице,

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па добро он то што каже, али ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте чули?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да опишете, додуше ви сте то говорили о томе да су били прозори затамњени је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да, јесте прозори пре избијања оружаних сукоба су били затамњени, имали смо панцирски прслуци и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Немојте се понављати то сте рекли. Реците ми још ово док сте били у полицијској станици, то говорим значи о времену док нисте били измештени, док сте у полицијској станици.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се хранили?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Хранили смо, имали смо конзерве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Конзерве ту су нам биле поред нас, ту смо спавали на поду. Ту смо спавали на поду, мењали смо се, поставимо картон, вреће и ту спавамо на поду. Ту су нам биле конзерве, млеко и нисмо могли значи нигде да кренемо јер су се албански терористи приближили Сувој Реци и тако да су отварали ватру из пешадијског наоружања, значи нисмо могли нигде да идемо, ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, дакле десило се то на Рештанском путу што се десило, да ли сте ви као дежурна служба везано за тај догађај, за напад на патролу и за те лешеве који су касније кажете обрађени, да ли сте јавили дежурној служби СУП-а Призрен?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Знам да је Гогић у току вечери писао билтен догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Значи Гогић је писао билтен догађаја и тај билтен догађаја да ли је прослеђен Призрену или не, не знам. Значи Гогић је написао билтен догађаја, узео је папир, значи на машину је куцао и то је достављено, значи билтен догађаја пошто су средства за комуникацију телепринтер који нисмо могли да пошаљемо тај догађај, био је искључен из безбедносних разлога онда је то ишло поштом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог дана само у вечерњим сатима?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, Гогић је свако вече значи како смо функционисали, од 8 до 20 је увек је писао значи дневни билтен догађаја, значи писао је билтен догађаја о свему томе је прослеђено значи Призрену да се обавести Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је правило, али тог дана то кад се ово догодило све да је исто у вечерњим сатима прослеђен билтен догађај?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам, стварно не знам да ли је, знам да је Гогић куцао узео је машину као да сада гледам овај папир и узео је машину и куцао, куцао је човек и написао да ли је то стигло до Призрена ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад шта је то куцао, за који догађај говорите?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Уопште билтен догађаја, значи појава и догађаја шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ја вас не питам уопште, пратите ме што вас питам, ја вас питам тог дана када сте ви чули преко средстава везе да је био напад на патролу на Рештанском путу, да ли сте обавестили Ви као дежурна служба, дежурну службу СУП-а Призрен да ли се тога сећате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам не могу да се сетим, махом су све станице биле укључене, била је укључена и станица и са Призреном и са Сувом Реком, знач ја стварно не могу да се сетим, али знам да је Гогић куцао тај билтен догађаја, појава и догађаја значи тог дана значи до 20 часова како смо функционисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако бисте обавештавали дежурну службу СУП-а Призрен, да ли се искључиво путем тих билтена обавештавали или сте телефонским путем, како на који начин сте обавештавали дежурну службу? У тим ратним временима почетком рата, како?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па билтен догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само билтен догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, билтеном јер средства везе су нам била искључена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што овде у овој службеној белешци и у овим извештајима стоји да по обавештењу дежурне службе ОУП-а Сува Река да су изашли на терен, да је широм реона општине Сува Река примећен већи број лешева, зато вас питам по обавештењу дежурне службе, значи дежурна служба СУП-а Призрен пише тај извештај и каже да је по вашој обавести, обавести дежурне службе изашла екипа, да ли се ви тога сећате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим, можда смо обавестили, али не могу да се стварно не могу да се сетим јер доста је временски период прошао, стварно не могу да се сетим. Јер на све стране радио станице пиште и стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови преко средстава везе схватио сам јављају «напад, напад, помоћ, помоћ, имамо рањених, погинулих»?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Преко средства везе нека патрола, не знам која, значи то је Рештански пут, да ли је баш на Рештанском или не знам на ком тачно, јавља преко средства везе «напад, напад, имамо погинулих, имамо много и рањених».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте радили на средствима везе, да ли ваша средства везе раде на истом каналу као и средства везе оне чете Посебне јединице полиције која је ту на терену Суве Реке?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Средства везе Посебне јединице које су биле, имале су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли на истој фреквенцији, на истом каналу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Имали су, значи имали су заштићену везу, скрембловану везу коју то нико није могао да прати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ни ви?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ни ја нисам могао да пратим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ту везу, а имала је и локална веза на коју смо значи ми могли да слушамо и имала је веза са Призреном где смо ми били, некада су и они мањали и њихове значи, мењали су и канале и фреквенције, али ја то нисам могао да пратим, значи оно само коју смо ми имали везу ту локалну и везу са Призреном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте могли да чујете дакле везу коју остварују те јединице међусобно, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте, само што су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Та чета Посебне јединице полиције ту или други неки припадници?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Неке чете и јединице, што ви кажете, Посебне јединице сам могао пратити, али неке нисам могао да пратим с тим само што сам ја био посредник у вези у њиховој. Рецимо ако нека патрола тражи помоћ, али та друга патрола која се на неком другом терену налази се, али не може да остваре контакт, онда сам ја тај био који сам само посредовао у вези, ако рецимо неко некога зове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Шара или Рис, на тај позивни канал он никако не може успоставити ту везу, онда сам ја позивао и преко везе сам успостављао контакт са њима, ако је потребна помоћ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли се дешавало да припадници УЧК упадају у системе везе полиције?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте, јесте било је и позива.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд знате да то нису они, траже помоћ «напад, напад, помоћ» на Рештанском путу да би сад неко кренуо тамо и улети у заседу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па било је и лажних дојава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим, не него вас питам, вас питам који то слушате, који то слушате, на основу чега ви закључисте да је нападнута патрола полиције нека, не знате да ли је из Суве Реке, да ли је ПЈП, на основу чега ви то закључисте, јесу се легитимисали шифром, то смо ми Шара не знам ни ја Чегар тај и тај и тако даље, разумете шта вас питам? На основу чега знате да су то наши а не припадници противничких снага?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па, они су имали сва средства везе, и они су исто користили, ја сад, та патрола која је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На основу чега ви знате, на основу чега ви који то слушате тај дан па нам причате о томе, ево, на основу чега ви закључисте да то нису припадници УЧК?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Како сад да вам кажем, како да вам објасним.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па једноставно, ја имам неку представу о томе али хоћу.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па имали су позивни знаци смо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то вас питам да ли су ти који су тражили помоћ, да ли су се у систему везе легитимисали неким позивним знаком?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па имали су позивни знак, било је негде спомиње се Чегар, неки Чегрови али ја не знам који.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко је тражио, да ли на основу позивног знака можете да закључите ко је тражио помоћ, јер је нападнут, која патрола? Патрола Чегрова или нека друга?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Нека патрола, али ту се спомињу онда почињу и Чегрови, јавља се Чегар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ови који траже помоћ, који кажу да су нападнути, ваљда је ред да кажу овде тај и тај, нападнут сам?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ко је сад, стварно не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ко је тражио помоћ? Добро. Да ли сте сазнали ко је то, да ли сте касније сазнали ко су ти погинули и рањени?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је већ било погинулих и рањених онда ми се онако намеће да касније се сазна, да је тамо три човека погинула два рањена или не знам ни ја лупам сад, али да се сазна.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па нисам никакву комуникацију, ми са никим нисмо комуницирали, тако да стварно не знам, нисам се интересовао да питам да ли је то стварно та патрола.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А откад, ајде мало ми само реците шта је то телепринтерска та веза, како то изгледа шта је то телепринтер, ја имам неку представу шта је то, али бојим се да се ни са првим сведоком нисам разумео?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Телепринтер то је уређај који је прикључен на струјно напајање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Тај телепринтер има једну тастатуру. На тој тастатури су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Као она старинска писаћа машина механичка?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, као старинска писаћа машина, онај билтен догађаја значи који шеф буде написао, ја то проследим и достављам СУП-у Призрен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И сад како тај систем функционише, односно како то комуницира са пријемником у Призрену?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па имао је позивни знак, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У ком је то систему везе, у поштанском систему?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Преко поштанског система везе, значи то је преко поште и онда имамо тај систем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад ми реците како рекосте из безбедносних разлога та веза телепринтерска није радила?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Није зато што смо то и претходних дана, значи имали смо сигнал ваздух па је због тих разлога су искључени средства везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Телепринтери, а телефони?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Телефони су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати господине Митровићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Телефони су радили, а ово није радило.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Радио је локални телефон, значи онај локални телефон, али специјала коју смо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли је то та специјал веза, то телепринтер?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па највероватније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ви радите на томе па вас питам.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Само да вам кажем господине судија ја нисам био обучени везиста, ја сам само био приучени везиста који сам обављао ту дужност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли у том телепринтеру остаје трага о томе шта сте ви откуцали, да ли остаје копија, примерак?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, натом телепринтеру ја нисам откуцао ништа јер је био телепринтер искључен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам вас уопште, питам вас пре него што, док је био у функцији да ли је оно типа папир и индиго па сад куцамо.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не остаје ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема никаквог?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви не видите шта куцате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, ја видим има папир, значи тај папир.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи остаје?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Али тај папир прима, откуца се трака, једна трака се откуца и на тој траци се пусти и то прође тај, то што напишемо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли та трака остаје?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим, да ли то архивирате, чувате ту траку?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То се уништава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ваљда се чува неко време па се уништава као и други документи у свим државним органима, имају време чувања, две, три, пет, десет година или трајно, знате. Ваљда се не уништи одмах да се откуца па се уништи.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То што напишемо, напишемо траком, пустимо и одмах се то уништава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И одмах се уништава, нигде се не чува?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од овог првог сведока ми чусмо, копија, тај први примерак се складишти у један регистратор.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Полазне и долазде депеше које смо добијали, рецимо депеше које смо добијели то се архивира, заводи се, постојала је књига полазних и долазних депеша и та књига се налазила у једној металној каси.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта ће вам књига одлазних депеша кад уништавате их, шта ће вам књига одлазних депеша, долазне да? Али одлазне, шта ће вам књига одлазних депеша?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па ми шаљемо, ми коме шаљемо, ми смо рецимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па уништавате их одмах, рекосте одмах се униште, шта се онда стави у кљигу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То смо записали, то смо записали, значи полазне и долазне депеше и овај папир који смо откуцали то проследимо значи путем позива, позивамо рецимо има неки одређени број који се позива, то пустимо и да ли он региструје да је примљено, ми пишемо да је он примио тај и тај депешу из Призрена, постоји књига ко је примио депешу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је књига о којој говорите, да ли је то нешта типа неког деловодника? Деловног протокола где се уписује неки редни број као оно рецимо за кривичне пријаве КУ број или да ли је то нешто тог типа?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па имала је књига, значи постојала је значи књига, пишемо дана тога и тога та и та депеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има неке рубрике иштампане?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, има послата депеша у толико и толико сати, примио тај и тај, ко је примио, ко је радио на средствима везе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли видите у томе, па тамо у тој рубрици број 6, ето у тој књизи дневних догађаја, имате рубрику десно је рубрика број 6, е ту видим више прибелешки типа обавештен СУП у Призрену депешом број тај и тај кроз 99, је ли тако, погледајте?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, видео сам, видео сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е шта је тај број, шта тај број значи, тај број?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Број да је обавештен депешом под којим је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Број депеше?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, под којим бројем је заведена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се то води, јел се то води у тој књизи?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Има да та књига која смо водили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има та књига, да ли се то чува?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли ви то уписивали?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ви то лично уписивали, водили ту књигу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да имала је књига у Сувој Реци. Метална каса и у тој металној каси се налазила та књига.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Налазила се та књига?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, налазиле су се књиге, значи примљених долазних, полазних депеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако се депеше нису слале из безбедносних разлога телепринтером, телепринтером, него рекосте слале су се поштом, мени сад остаје нејасно како поштом редовном поштом типа однесемо у поштанско сандуче па сад кад ће доћи видећемо?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ниједна депеша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад кажете поштом, то сте рекли сад мало пре.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Господине судија, ниједна значи депеша, везано за депеше, тог дана значи тих дана ниједна депеша, ниједну депешу нисам примио нити сам послао телепринтером, то изјављујем пред судом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не питам вас то. Ја само тражим од вас да ми разјасните нешто што ми је нејасно.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Значи пре.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте, немојте слушајте ме молим вас, слушајте ме пажљиво јер губимо време јер ме очигледно нисте схватили. Рекли сте не ради телепринтер речено нам је очекујемо «ваздух», значи искључени телепринтери, Гогић је тај дан увече као што му је био задатак да сваки дан увече од 18 до 20 или како рекосте.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, писао је билтен догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сачинио је депешу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Билтен догађаја.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не господине судија, билтен догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Билтен дневних догађаја, небитно, сачинио је билтен дневних догађаја.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, тако је, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то смо слали поштом, пошто нисмо могли овако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Којом поштом, каквом поштом питам вас каквом поштом у 8 увече?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па курир који полицајац који одлази до Призрена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле то, па реците куриром, куриром, немојте ме поштом, кад кажете пошта ја мислим на ПТТ и те линије.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Значи ми тако кажемо поштом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, значи куриром?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, куриром и онда курир то однесе до Призрена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли ти билтени, је ли то рађено свакодневно, сваки дан?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Сако вече, значи свако вече и ујутру од 20 до 08 Гогих је писао то знам и био сам ту, машином је куцао билтен појава и догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад иде курир реците ми?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад курир иде за Призрен?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам ја ко је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад иде, кад иде, кад одлази?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па ја не могу да, ја не знам кад иде курир, то старешине знају када пошаљу курира.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви немате уопште представу кад курир иде и носи оно што сте ви.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па иде службеним возилом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него вас питам да ли знате да ли он то иде увече у 8 сати кад је овај сачинио или чека дан па иде изјутра? Ако имате представу реците ми.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам, стварно не знам. Курир иде носи пошту, то знам возилом службеним возилом носи пошту, али кад ја стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тај билтен носи неки број, да ли он има неки број?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: На том билтену пише датум ваљда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се ту води нека посебна књига у коју се уводе ти билтени?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим, да ли се тај билтен сачињава у више примерака па да неки остаје код вас у дежурани, а један примерак се не знам даје евентуално начелнику, командиру?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам, стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И овај одлази за Призрен, да ли.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте видели шта он то ради на машини, да ли сачињава то у више примерака или у једном примерку?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Стварно нисам видео, али знам да је Гогић писао, знам да је Гогић писао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И не знате, са њим сте свакодневно, поред њега, не знате шта човек ради и како ради?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте да сам био са њим али ја стварно не знам у колико је примерака он то писао тај билтен догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ви икад писали?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, никада нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никада ви то нисте писали?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Никада нисам писао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се по вама по вашем најбољем сећању, по вашем најбољем сећању дакле, да ли се ишта значајно догодило у Сувој Реци у периоду од 22. марта до 05. априла те године да би то требало забележити и да је то било забележено, да ли сте ви лично нешта у том периоду забележили у књигу дневних догађаја, дакле у ту књигу? Немојте сад то гледати, пустите то, него по вашем сећању, знате по вашем сећању да се нешто десило и ви то забележили пошто сте и то радили?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете да се сетите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите. Немате питања. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Господине Ђокићу ми смо овде лаици за технику а ви сте видим нешто мало радили око тога. Судија Крстајић вас је питао око слања депеша телексом, је ли постоји други неки начин слања депеша мимо телекса или не?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Факс, факсом се исто слало.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Највероватније да је факсом али ја нисам то највероватније код командира је био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А факсом, добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да ли је сада то факсом послато или не ја стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи нешто што је написано, може и да се пошаље факсом, а не само?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Сад ме интересује, питао вас је судија око ових књиге депеша, је ли то кад се нешто пошаље јел онда ви евидентирате то у ту књигу? Да ли постоје обичне депеше и шифроване депеше?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја за шифроване депеше нисам био обучен, био је колега шифрант. Значи ја нисам био обучени везиста, ја сам само био приучени везиста који сам ту обављао дужност.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Питао вас је судија па нисте одговорили то што ви шаљете кад сте слали телексом, јел то нешто било откуцано па ви куцате по тој машини а текст остаје код вас или је другачије, објасните нам.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, ово које ми шаљемо телексом је има откуцани текст и путем тог откуцаног текста ми напишемо на телепринтеру и то пошаљемо, али претходно што куцамо ми на том телепринтеру налазила се једна тракица, једна тракица која је служила у случају грешке и шта ја знам исправке, да то ми можемо да се исправи. Након исписаних речи ту тракицу поставимо, значи ја лично или који су колеге радили други, ту тракицу постави на телепринтеру и ту тракицу пустимо и тако она прође та депеша и ту депешу онда добијемо одговор, јавља се колега који позивним знаком значи зазвони му, јави се колега који је примио депешу тај и тај, по надимку и не могу сада, неки иницијали, то ми напишемо примио тај и тај.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је потврда да је примио депешу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да је примио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е ја вас питам овај папир са кога сте ви писали депешу, јел то чувате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не. Има остављало је рецимо ако смо писали рецимо за депеше које су се слале, за регистрацију моторних возила, то остаје на регистрацији моторних возила. Ове депеше друге које смо писали остајало је у књизи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пример један да упростимо ствари, каже провером смо утврдили да возило ПЗ број тај и тај није регистровано у

Сувој Реци, тај папир на коме је то писало јел се чува негде у некој документацији?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте чувало се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е чувало, то вас.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Чувало се код референта за регистрацију моторних возила, с тим што смо ми уводили у евиденцију да је послата депеша.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е хвала господине Ђокићу. Сад ме пажљиво слушајте, ако је дежурна служба састављала депешу, тај папир састављања где је остајао?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Депеше ми нисмо састављали него смо добијали депеше.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А одлазне, одлазне, на пример обавештење неко, јесте ви неког обавештавали депешом нешто или нисте? Добро ако нисте ако ви не знате уреду је.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ако је рецимо референт односимо књигу, он потпише ту депешу да је прослеђено, али ја друго стварно не могу да се сад сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро не знате хвала. Нешто друго сам хтео да вас питам, сад сте нам причали о тој радио вези да ви нешто слушате преко тога.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел се вама неко кад сте то што сте нам причали и слушали, обраћао директно вама?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не није него само чуо сам да је тражио помоћ, значи то што сам чуо значи.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи вама се нико, то нам реците јел се вама неко обраћао?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не, није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Који је ваш био позивни знак?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Шара.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи вама нико није рекао Шара то и то или требамо.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не, нико није.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Е сад ми реците.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ви сте другачије говорили, на главном претресу 12. јануара 2007. ви сте рекли када су преко везе тражи помоћ чуо је да су ту да пруже помоћ тим полицајцима, ево стижемо долазимо пружићемо.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су преко средства везе тражили помоћ, ви сте навели да сте питали ко се јавља, али нико вам није одговорио нити се представио али кажу Чегрови.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја кажем чуо сам Чегрови, а ми смо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините судија он није рекао да је њега неко позвао и да је то рекао, него да је чуо преко радио везе то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажу Чегрови, кад ви питате, дакле кад ви питате нико вам није одговорио нити се представио, али кажу Чегрови, како то кажу Чегрови, шта?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То су њихови били позивни знаци, то су њихови били позивни знаци, а наши позивни Шара 760 ја мислим нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви чујете тада да кажу да су то Чегрови.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, чујем Чегрови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад ми реците кад је почео рат, ко је све радио у дежурној служби?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Од почетка до повлачења са Косова ја и Гогић смо радили у дежурној.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, јесте радили све време по 24 сата заједно?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ту смо били, ту смо и спавали, ту је све.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, него.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Једино само кад смо требали.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, кад ви спавате јел спава и Гогић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу нећемо се понављати, само оно што није питан, он је све говорио о томе, све је говорио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, али хоћу да би му поставио следеће питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте да толико губимо у времену, то је све говорио о томе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда ћете ми рећи да прејудицирам одговор судија зато га питам кратко, хоћу да ми човек одговори јесу ли 24 сата радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, говорио је о томе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хтео сам да га питам, кад одмара један ајде овако ћемо да скраћујемо, кад одмара један од вас, овај други јел води књигу дневних догађаја или не?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Онај који одмара ми не водимо књигу догађаја, него ми само пратимо средства везе, то је значи у вечерњим часовима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Ђокићу.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: И догађај ако има евентуално неки догађај ми то приубележимо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја вас не питам о билтену догађаја, ви сте лепо рекли на крај дана Гогих седне и направи билтен догађаја који иде куриром за време рата, иде у Призрен, значи то су, то је билтен догађаја, ја вас друго питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дневник догађаја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, не, билтен догађаја. Ја вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви питате за дневник догађаја.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја питам за то што је испред вас у шта гледате, у те папире. Тај папир што гледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тај који се одмара.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То је дневник догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онај који је.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја питам то ко уписује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који се не одмара, који прати везу, да ли води дневник догађаја?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: То тај дневник догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Господине онај који одмара не пише у дневнику догађаја негачинимо ако је било неких напада или случајно на један папир запишемо да је било, и водила се евиденција, на крају се сачини, сачини се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Господине Ђокићу не одговарате на питање ни судијино ни моје, видите то испред вас, да не компликујемо, ко пише у ту књигу то на пример под бројем 37. и када?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ма ако имамо ми напада ми пишемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не питам вас за нападе, није битно ево узмите било који број ту молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту пишете одмах након што чујете, одмах након што вам је јављено или пишете касније у вечерњим сатима?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па касније сачекамо мало да прође да видимо период да ли стварно има или то или није, да ли је било напада или није, да ли је то лажно или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ко напише, јел онај који не одмара, који не одмара, који прате средства везе, који је примио ту такав неки догађај?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, него кад рецимо ако је Гогић ја кажем Гого десило се то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он запише?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Или упише или ми каже запиши то је, а стварно друго.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сад би му ја само предочио да видим да ли остаје при неким изјавама које је дао? Ово је изјава од 11.01.2006. године, на питање кад сте то урадили, кад сте се дислоцирали, сведок Ђокић Горан одговара, «одмах након почетком акције, Посебне јединице ми смо напустили зграду јер је дошло до наређења да ће бити наша зграда нападнута, значи наша зграда полицијске станице биће нападнута, после тога смо се дислоцирали, не могу тачно да се сетим, били смо у једном стану и из тог стана дошло је опет наређење од претпостављених старешина да се опет дислоцирамо доле у Дом здравља у Сувој Реци. Након дислоцирања из Дома здравља дислоцирали смо се у шумској кућици горе изнад Суве Реке, кад смо опет од претпостављених старешина добили да ћемо значи бити нападнути, опет смо се дислоцирали у једној кући поред саме чесме, ја мислим да је то господин неки дипломата био не знам ставарно, значи у том његовом делу поседа смо били стационарани», је ли остајете при овој изјави коју сте дали?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте имали смо дислокације.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Из разлога што је требала станица бити нападнута.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Сада би прешао на записник од 12.01.2007. године, адв.Тодоровић Драгољуб: «да ли је сутрадан долазила нека увиђајна екипа из Призрена, да ли му је то познато», преседник већа: «он је рекао да је тога дана била увиђајна екипа», адв.Тодоровић: «да ли је и сутрадан», сведок Ђокић: «господине ја сам чуо да је дошла нека екипа из Призрена», «када», сведок Ђокић Горан: «да ли крим технику врши Јовановић Тодор», председник већа: «то сте рекли, да ли је тога дана или сутрадан или једног и другог дана су били», сведок Ђокић: «чуо сам да је највероватније да је тога дана дошла нека екипа из Призрена, да ли је крим технику радио Јовановић Тодор» председник већа: «само на питање одговорите», сведок Ђокић Горан: «тог дана», да ли остајете при овој изјави?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не могу да се, то што сам ја то што сам чуо преко средства везе значи да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи то је то?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да треба екипа да дође из Призрена, да ли је дошла или кад је дошла, ја стварно не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за шта? Везано за шта тога дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја не знам екипа кад је дошла и која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али везано за који догађај?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јер неко преко средства везе спомиње значи крим технику, али ко је и кад ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тога дана када сте чули све то, да ли је тога дана дошла увиђајна екипа?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не могу да се сетим да ли је баш тога дана дошла увиђајна екипа јер ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Али сам чуо преко средства везе да неко спомиње екипу из Призрена, јер смо имали њихову везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте да су тога дана лешеви обрађени. Добро. Да ли има још питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је колега шифрант?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: У Сувој Реци шифрант, не могу да, не могу да се сетим ко је био код нас. Био је знам да је био колега полицајац, али ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било тих дана шифрованих порука па је било потребе за шифрантом?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не, господине није било шифрованих порука никаквих значи било је, уређаји су били искључени, уређаји су били искључени и кад су искључени уређаји не може ништа никакву депешу не можемо ни да примимо ни да шаљемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цео дан су били искључени 24 сата?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Од самога почетка, значи пошто смо добили дојаву да ће наша полицијска станица бити нападнута, били су искључени јер смо више пута имали тај сигнал «ваздух» и бежали смо у правцу између албанске и српске куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су путем како ви кажете поште или курира долазиле шифроване поруке?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Није ми то познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко то прима? Ко је овлашћен да прими шифровану поруку?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То има шифрант који је радио код нас у Сувој Реци али ја стварно не могу да се сетим, јер ја нисам био научени, нисам био шифрант, али шифроване депеше су долазиле путем телекса,

значи путем телекса су долазиле шифроване депеше и то само може значи тај шифрант, то је строго поверљиво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел не можете да се сетите имена или не знате ко је уопште а знате шта је са тим човеком данас?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам стварно који је баш био тај полицајац шифрант код нас у Сувој Реци, ја сам значи само то што сам ту радио али стварно не знам ко је био тај шифрант који је радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Гогић сваки дан писао билтен догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Писао је значи, радимо од 08 до 20 увече Гогић пише, значи напише тај билтен догађаја, после од 20 до 08 исто је Гогић је писао билтен догађаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи сваки дан писао?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да, сваки дан је писао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта садржи тај билтен догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па појаве и догађаје, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то треба да се подудара са овим дневником који је испред вас?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па не знам сад, сви догађаји који су се догодили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у периоду од 22. до 05., 22. марта до 05. априла писао билтен догађаја и слао?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Знам видео сам да је Гогић писао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како да напише тај билтен ако у књизи дневних догађаја нема ничега?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да је било догађаја које је Гогић писао у билтену а који нису заведени у књизи дневних догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја знам Гогић је писао значи у том догађају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел ме чујете шта сам вас питао. Јел то значи да је било догађаја о којима је Гогић писао у билтену, а који нису заведени у књизи дневних догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не би знао стварно, значи знам да је писао, то што знам видео сам да је писао, али сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих првих дана од почетка бомбардовања, чули да је било више пута да је долазила више пута екипа увиђајна из Призрена, тих првих дана од почетка бомбардовања?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Од почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања 24. значи невезано за овај случај што сте чули да је било нешто на Рештанском путу, да ли сте

тих дана чули да је још нека екипа из Призрена долазила поводом неког другог догађаја?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: После тих, значи неvezано тих дана не знам сад стварно не могу да се сетим, али чуо сам да је долазила екипа из Призрена, значи долазила је екипа из Призрена, крим техника али ког дана и кад јер ја ништа нисам имао званично да је неко то преко средства везе то што чујем, ја само то преко средства везе чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате поводом ког догађаја долази та увиђајна екипа?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што сте на главном претресу 12.01.2007. године говорили што се тиче тог догађаја, што се тиче увиђаја поводом тог догађаја да сте чули да је дошла екипа из Призрена, али не можете да се сетите када је то било.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја сам чуо да неко значи спомиње ту екипу из Призрена, значи екипа из Призрена, али ја их нисам видео и не знам да ли је та стварно екипа дошла из Призрена или није дошла, јер сам ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули тог дана, дакле кад се све то дешавало, ви сте говорили чак и прво сте ишли по реду, рекли сте да је прво био сигнал за напад?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте имали смо «пажња, пажња, сигнал ваздух».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је био сигнал за напад, само мало да је то пронађем. Прво је био сигнал за напад па се после догодило ово да сте чули да је неко тражио помоћ.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Имали смо значи у јутарњим часовима, имали смо пажња, пажња, било је значи сигнал ваздух, то је било учестало јер тих критичних дана ваздушну контролу лета преузео је НАТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте, немојте то понављати. Пронаћи ћу, дакле говорили сте редослед да је прво био сигнал за напад, па да су после тражиле те патроле помоћ, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте прошао је неки изванестан период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте рекли да је то било негде после 12 часова.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То је у поподневним часовима сам чуо кад је нека патрола

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Сад да ли је то било после 12, али негде у поподневним часовима сам чуо кад је та нака патрола рекла преко средства везе напад, да су тражили то што сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја друго шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ме ово интересује, од 12 часова тога дана, да ли вам је јављено стигла је увиђајна екипа из Призрена, тога дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Мени није јављено ал сам чуо неко спомиње екипу, али ја је то лично нисам чуо, нити сам видео ту екипу, да ли је та екипа стварно дошла, ја сам ту био у дежурној, ја нисам могао да видим ништа. Значи ја чујем преко средства везе, али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да неко спомиње увиђајну екипу?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Спомиње, али ко је шта је ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: И да ли су стварно они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања. Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само једно питање. Осим вас и Гогића ко је тог и тих дана, првих дана рата најчешће боравио у вашем окружењу и у дежурној служби и на овој истуреној локацији где сте се скривали од авијације, ко су све ти људи?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Тих дана.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ваше колеге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво у дежурној служби.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Тих дана, значи критичних дана често је долазио код нас у дежурну служби Велибор, колега који је водио станичну евиденцију, он је био ћата код нас. То је дешавало се значи водио је евиденцију некада погрешно ако треба патрола да иде у патролу, он напише на позорницу, али добро то је тако је водио, деси се да погрешно, биле су ту и колеге који су обезбеђивали зграду ОУП-а Сува Река, исто полицајци активног и резервног састава су били. Били су полицајци ја мислим и Цеци је обезбеђивао. Ту су били још неки колеге из резервног састава и ја мислим да ли беше и ромске националности, али не могу да се сетим, али они кад смо имали тај сигнал ваздух ми смо напуштали зграду и бежали смо, касније кад је то учестало, да ли су они ишли али Вељковић најбоље зна који су били, јер он је ту био у непосредној близини са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само да прецизирамо, кад кажете Цеци мислите ли на сведока «А»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да потенцирате, како.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рекао је Цеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас па ви знате да је то заштићен сведок, како ви то говорите, мислим стварно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Извињавам се, мало смо уморни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Васиљковићу ви знате да је заштићен сведок и ви сад потенцирате да ли је то тај под псеудонимом тим и тим.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ја се извињавам судија, али он је рекао, сведок нам је рекао да је Цеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће питање.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, они су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (бранилац првооптуженог Митровића) Врло кратко два питања. Поменули сте да сте имали шифру, можете да се сетите ваше шифре? Чини ми се да сте рекли Шара па неки број?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да Шара 760.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 760, сада када сте говорили о овим стварима које чујете преко везе, веза је укључена и оно што у етру може да дође до ваше везе, до вашег уређаја ви то чујете?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Оно што се поклапа по фреквенцији, јел вас добро питам јел нисам погрешио нешто у терминологији, значи оно што се уклапа у фреквенцију вашег уређаја ви то чујете?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да то што ја, то што чујем, што ми се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако се неко вама обрати и каже Шара 760 шта ви онда радите?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: На пријему.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И тражите шта следеће?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: На пријему Шара 760, ко јавља.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И онда тражите да се идентификује онај ко вас зове?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А кад се не обрћа вама јел ви тражите да се идентификује свако онај кога чујете на вези, а не обраћа се вама, не каже Шара 760?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Има некад да позовеш, зовем 760 и неће да се представи, ко ко се јавља, треба ми то и то, дај пошаљите патролу, ко се јавља, ко се јавља, има и када и одбија значи да каже о коме се ради.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро, али ако се не обраћа са Шара 760, него чујете да неко на фреквенцији на којој се налази ваш уређај

говори нешто о неком догађају, је ли ви тражите да га питате ко сте ви, шта ви тражите и тако даље?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И још нешто, то што ви чујете може ли да чује Призрен?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ми чујемо везу са Призреном, а има значи веза са Призреном.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Може ли други ОУП-и да чују?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: И они могу да чују значи везу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ораховац?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: И они прате и Ораховац прати, сви прате. А ову заштићену везу коју смо имали скрембловану нико није могао да прати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То сте рекли. Само погледајте ту молим вас, у једном ја сад немам то пред собом, погледајте помиње се тамо Чегар 101, сад не замерите ја не могу сад да знам ко је.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Чегар 110.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: 110? Извињавам се само, судија могу ли да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не, приђите.

Чегар 101 то је под редним бројем 38.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Под 38. добро је сад ћемо наћи, ево га 38. ево га Чегар 101, па опет Чегар 101 под 40. судија колико могу да видим, тако је. Је ли знате ко је био шифра Чегар 101, дакле да ли знате ко је био шифра Чегар 101?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, нисам знао, ми не знамо о коме се ради, ја не знам ко је тај Чегар 101.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли разликујете неку организацију у јединицама, Посебним јединицама полиције на А и Б формацију, ако разликујете ја би вас даље питао, ако не ником ништа.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не знам ја то.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала, судија немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да не тражите да се идентификује тај који јавља, па како бисте убележили ко се обратио?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јавља, има случајева када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам то разумела.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Има случајева када се јавља и позива, а било је и случајева када се не јавља, само зове Шара 760.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: И уопште се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта убележите ту?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ко се јавља, нико се не јавља и нико се не идентификује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како убележите ко се обратио, да ли убележите нешто, назначите, примедба или јавио се неко НН, како?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па НН напишемо, неко се непознати се јавио, НН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље питања. Да ли има питања још? Опт.Репановић.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан господине Ђокићу. Ево ја опет око ових позивних знакова, да ли је Вас тога дана неко позивао Шара 760, да вам се обраћа или је уопште био позив упућен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, објаснио је господине Репановићу само да је чуо преко средстава везе, ништа више.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, да ли се њему обратио значи 760 или је само чуо позив да је неко упутио позив?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао, нико му се није обратио, он је само чуо да се спомињу Чегрови.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Позивали су, значи тражили су помоћ су тражили Чегрови су тражили значи.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Вама 760 или уопште су тражили помоћ?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па тражили су преко наше везе су тражили, сад дал беше 760, да ли је преко 760 да ли је било позива не могу да се сетим, али знам да је било позива када су позивали, 760.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јасно је мени да си ти чуо такав позив, али да ли је он звао лично тебе да се ти јавиш или се ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Репановићу рекао је да није, он је само чуо преко отворених средстава везе, само да тражи неко помоћ, он није рекао да су њега звали.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Знате како, отворена средства везе сви чују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то и каже.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, значи није се њему нико обраћао директно 760.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јасно је, јасно, јасно. Е то исто питање сад спомиње неку увиђајну екипу, да ли се опет неко вама директно обратио или сте опет чули тако само преко радио везе да је нека увиђајна екипа негде.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, чуо сам.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То може да буде и у Ораховцу, може да буду и у Призрену, може било где да буде увиђајна екипа.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ја сам само чуо преко средства везе да неко спомиње увиђајну екипу, али нама нико се није обратио да је рекао.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па то хоћу да знам, значи вама нико.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Шара 760, него само то што ја чујем све те из Ораховца, пратили смо њихове везе али то кад неко спомиње ту увиђајну екипу из Призрена.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јасно је, јасно. Па то хоћу да знам, то треба да објасниш неке ствари Ђокићу, то те питају људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ајде сада да те питам за мене, ти си радио у дежурној служби дуго.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли си било када чуо од мене да издајем неко незаконито наређење, да се убијају цивили.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да се врше паљевине да се нешто ради незаконито?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, ви нисте издали, ви сте одржали један радни састанак, то се сећам у оној просторији где смо имали састанке.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Шта сам тражио тиме? Шта сам тражио?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ви сте одржали један радни састанак и пред свим полицајцима што активним, што резервним саставима да сви полицајци се понашају хумано и да никаква убиства да не изврше, нити прогон, то сте ви одржали сад ја не могу дословце све да кажем шта сте ви рекли, али знам да сте одржали радни састанак да сте све нас полицајце упозорили, значи да нико ништа не сме да ради противзаконито.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли вам се неко од полицајаца пожалио да сам издао неко такво наређење, па вама као у дежурној служби, контактирате са колегама? Да ли вам се пожалио некад неко?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, није, био је овај мајстор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу више вас чујем.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, нико се није пожалио, био је овај мајстор Дзиге иза наше полицијске станице тих дана кад је дошао исти је изјавио да његови сународници га терају да напусти Суву Реку, то су долазили.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Али нико није да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Вељковић Велибора знаш и кажеш да је често ту долазио код вас у дежурној служби?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли вам се Вељковић Велибор пожалио некад на мене да сам нешто тако њему наредио или неком од полицајаца?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, није се никада Вељковић пожалио, он направи распред погреша кад треба тамо, место позорница он пише патрола тамо.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли вам је Вељковић Велибор испричао за тај случај што он тврди да је у дворишту полицијске станице убијен човек, да ли му он прича око тог догађаја, пошто сте се често виђали са њим?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, уопште нико ништа није причао. Значи уопште нико није, нисам ја од њега ништа чуо, ништа, нити је ко споменуо нешто.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А контактирали сте је ли?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да бре долази и Вељковић доле.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ништа вам необично није причао?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не бре ништа није причао, он си дође ту седи са нама.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли је могао Вељковић Велибор да се јавља уместо вас на позиве дежурне службе или сте требали ви то да се јављате?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не може па ми смо имали средства везе, осим ако је било рецимо да смо напустили зграду, али да је остао онај локални телефон, али средсва везе сам ја носио, све и акумулатор и локалну везу и све сам носио на леђа кад смо бежали.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ајде ми реци где је тај стан прве дислокације што говориш?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Први стан где смо имали?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да? Прва дислокација што кажеш прва дислокација је била у стану?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: То је, сад не могу да.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли мислиш на ове куће што сте се склањали или?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, да, оне куће, оне где смо бежали.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да ли ти разликујеш дислокацију и склањање?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ми смо бежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако шта је по вама дислокација? Шта то значи кад кажете дислоцирали смо се, шта је то по вама?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па добро ја нисам тај термин, него сам сматрао да се склонимо, да бежимо да спасимо живу главу, склонимо се због, из разлога да нас не гађају јер причало се да ће да нас гађају.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То је тај стан преко пута?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али говорили сте о склањању и говорили сте о дислокацији?

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте, где је тај стан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Преко пута, оне куће између српске и албанске.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: С ким си бежао тамо, с ким си се дислоцирао? Ајде пошто ти кажеш да си се дислоцирао.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па ту смо се склањали, пажња, сигнал, напустили смо зграду и враћали смо се у зграду ОУП-а Сува Река.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ко је ишао са тобом?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Ишао је Гогић, ишао је начелник Витошевић, пошто је он био у цивилу, значи и он је исто са нама бегао, ја мислим да је и Рамиз био Папић, Вељковић Велибор и ту још ови полицајци неки који су обезбеђивали зграду.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесам ја ишао са вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник Витошевић каже да није било тако, да он није био?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па добро, можда он није био али ја знам да је начелник био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да сте ви са њим се склањали у тој кући преко пута полицијске станице, он каже да то уопште није тачно, да он ту није био тада.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли сам се ја склањао са вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спомињао, зашто тако.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Па добро. А хтео сам још нешто ако му је познато, ако зна одговори, ако не знаш не можаш да одговориш. Да ли знаш ко се ангажовао око измештања полицијске станице тих првих дана, од старешина ко се ангажовао највише, ко је јурио око тих возила да се обезбеде и да се смести овај материјално техничка средства у возилима у камионима и све то, да ли ти је познато?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не могу, не знам ко је баш.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не знаш, мислиш да је то дошло само по себи или се неко ангажовао од старешина?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Не, не могу само да ли сте ви ваљда организовали или не знам како је било.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесам ја био у полицијској станици или сам често одсуствовао из полицијске станице, првих дана?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па били сте у полицијској станици сте били и излазили сте.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесам излазио често?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па излазили сте, били сте и на терен.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате више питања. Да ли још неко има питањања? Изволите опт.Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан Ђокићу. Рекли сте везано нешто на питање председавајуће везано за храну, конзерве, млеко то.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Је ли то сматрате ланч пакетом?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, јесте ланч пакети смо имали.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овде смо имали прилике да је нешто Гогић говорио о томе да ли сте добијали ланч пакете и патрола доносила из хотела «Балкан»?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте, јесте, па патрола нам је достављала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И понекад и у виду сендвича, тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте и то је било, и у виду сендвича, јесте.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли може да се сетите ја као возач патроле да сам вам некад донео храну из хотела дежурној служби, а ви сте поделили другима?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Јесте и ви сте били значи у тој патроли доносили сте храну, био је и Папић Рамиз и још неке колеге које ја стварно не могу да се сетим, али знам да сте доносили храну, било је колега који су доносили храну.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ништа више, хвала лепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, да ли има још неко питања? Нема. Да ли ви имате још нешто да изјавите? Немате ништа. Ви долазите из Лесковца?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Да, из Лесковца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су вам трошкови, да ли тражите трошкове?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па платио сам превоз сам платио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2.000,00 динара, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Платио сам карту 900,00 динара сам платио и сада исто карту треба да платим, и плус такси што сам платио да ме доведу јер ја живим у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам је такси био?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: 150 динара такси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и за исхрану је ли тражите нешто?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Па и за исхрану и то сам купио, за сендвич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3.000,00 је ли довољно?

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 3.000,00 је ли довољно.

СВЕДОК ГОРАН ЂОКИЋ: Добро.

Сведок Ђокић Горан тражи трошкове и то трошкове доласка из Лесковца и трошкове исхране, као и за такси.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 3.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам господине Ђокићу, можете ићи. Добро. Овим смо за данас завршили, пре него што.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, Петковић Мирослав је молио ако можете, има проблеме са зубима, једном сте му дозволили на ВМА да му то поправе, да се не би обраћао писмено, замолио вас је ако можете да дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Видим да је овде било доста интересантно телекси и та веза, случајно сам ја завршио скрипто заштите на Војној академији, шифрант сам прве класе на телексима, имам преко 250 откуцаја, могу да кажем да сам експерт за ту службу и за те ствари, али је битан један други детаљ који сам хтео касније, ако је битно да вам појасним принцип рата телекса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то објашњавати молим вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, јер цело време је било реч око тога. Укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, онда би испало да вас саслушавамо у својству вештака.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Извињавам се, али друго то је закупљена веза преко поште и кад не ради телекс не ради ни специјална веза, специја, а због чега је то битно, овде је сведок «А» или Вељковић говорио примали су старешине горе наредбе од министра, од Рође сећам се Ђорђевића преко специјала, значи апсолутно неистина јер ја мислим да је тад одмах отказала пошта у Приштини, па док је то касније тај систем оспособљен тако да отварају се неистине касније које се слажу кроз изјаве у току главног претреса. Даље оно што опет спомиње Чегрове, 37. одред није могао да чује, ми смо имали посебан систем радио станица Г-5.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам сад опет објашњавати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, само 350 са танким антенама, а они ту опрему, редовна полиција не верујем да има и данас, значи и скремблована и заштићена веза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете није могао да чује Чегрове, како, како није могао да чује кад ви имате и Чегрови 101, имате убележено.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е 101 је 87. одред. Ја сам, а могао је 87. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је друго.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Чегар 101 и даље који су радили на њиховом каналу, који раде на њиховој територији, који држе њихове, и заједнички задатак они имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно је господине Митровићу.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е то сам вам објаснио, и шта сам, само још једно. Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Опт.Репановић, не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Госпођо судија ја сам добио од вас примерак пар распореда то за шести месец, што уопште није битно, ја би вас замолио да ми доставите примерак распореда рада из хард диска који имате овде за месец март, не мора да буде цео март нека буде од 20. па до 31. марта, за 10 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Онда образац, то је образац број 1, образац број 2 налог за извршење службеног задатака, ја такође немам ниједан налог за извршење службеног задатка, то мени није достављено, да ми се достави налог за 26.03.'99. године то што имате ви ја немам тај налог и образац број 3, то редна листа где ја овде имам делимично нешто што сам добио редна листа али има за период од 01.01. до 31.12.'97. године што нема никакве везе са овиме. Ако можете да ми доставите редну листу за март '99. године и само ћу вам рећи ово, редна

листа сада која се води у систему и што стоји у хард диску она није више само образац број 3, него иде образац број 3, број 3/1, 3/2, све те бројеве значи што има, што се тиче редне листе да ми се доставе за месец март.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ово што има, рекосте да ћете Вељковића да позовете, да би се припремио да би му поставио нека питања везано за распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам вам најавила, што је и разумљиво, очекујемо поново да позовемо и сведока «А» и Вељковића и Ђорђевића, али ћемо претходно нешто друго да урадимо пре него што их позовем.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ако треба могу и писмено да вам се обратим ово што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе све је то регистровано. Хвала.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: И хтео сам једну примедбу или сугестију, ја не знам можда нисам у праву а ви ћете то оценити, данас кад је сведочио Гогић Милован, презентирали сте му да је Ђорђевић Новица рекао исто што и Агрон Бериша, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Није, онда сам ја погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам рекла исто што и Агрон Бериша. Агрон Бериша не види полицију, не препознаје никога, а Ђорђевић је говорио кога је видео.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Да, да, али Ђорђевић је говорио за дан 26.03. а Агрон Бериша је говорио за 27.03.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У вечерњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је предочено.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Тако да није истог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то и види се, предочено је.

ОПТ.РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што одредимо термине.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ судско медицинско вештачење и то:

-сведока «А» на околности колика је концентрација алкохола код сведока могла бити уколико је како сведок у свом исказу наводи приликом критичног догађаја конзумирао са још троје лица две до три литре алкохолног пића, те каква је била у тој ситуацији његова способност чулног опажања чињеница и могућност примања утисака, схватања, као и памћења и могућност репродуковања протеком дужег временског периода, да ли је реч о особи која болује од неке душевне болести, заосталог душевног развоја или неке друге душевне поремећености, те да ли је и које од ових стања постојало у марту месецу 1999. године, уколико јесте како се то одражава на његову способност памћења, а уколико постоји данас како се одражава на његову способност репродукције упамћеног.

ОДРЕЂУЈЕ СЕ и судско медицинско вештачење:

-сведока «Б» који је у то време имао непуних 15 година - малолетно лице, сведока «Ц» који је био млађе пунолетно лице - непуних 19 година, сведока Трајковић Трајка који је такође био малолетно лице и сведока Недељковић Светозара који је био млађе пунолетно лице, на околности да ли је степен душевне развијености ових сведока одговарао њиховој животной доби, те с тим у вези каква је била њихова способност запажања, памћења као и могућност репродуковања упамћеног протеком дужег временског периода.

Вештачење ће обавити комисија вештака коју ће суд накнадно одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што вам издиктирам термине за новембар месец, да ли имате ви нешто да приметите након саслушања и сведока. Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја немам право на ово што ћу сад да кажем. Али па знам али ово млађе пунолетно лице па то је само за окривљеног за казну, не знам мислим млађе пунолетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право, зашто немате, имате право.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате имате.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али каже млађе пунолетно да се вештачи сведок млађе пунолетно лице, не знам то је у ЗКП-у постоји то само за окривљене и то само због казне и то мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имам утисак да је то све последица једне криминалне пресуде Врховног суда и да иде у психијатризацију суда. Има једна пресуда која је на ивици криминала. Јесте, криминална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Схватам као примедбу. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам примедбу на исти почетак као и колега Тодоровић, али се односи на сведока «А», мени се не допада тај редослед да прво вештачите сведоке па да онда доводите и од њега очекујете да онај који је један од ретких који је нешто овде испричао, који трпи због тога што је то урадио, сад не знам како ће он протумачити да суд одређује његово вештачење, поготово како ћете утврдити на коју количину алкохола, па чак и да је тако, да је то било две, три литре, кад су њих тројица пили, колико је ко од њих попио како ћете то утврдити и како ће он то схватити. Ја имам утисак, био је један предлог да се још неко овде вештачи, вештаче се само они који су нешто о овом догађају чули, сви они који су о томе чули на суђењу Милошевићу се не вештаче. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

Констатује се да пуномоћник оштећених и заменик тужиоца за ратне злочине стављају примедбу на одређено судско медицинско вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја одлуку суда не могу да коментаришем, она је донета и таква је кава је, према томе суд је одлучио тако мора да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли хтели нешто да кажете или?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, хоћу нешто друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја би само молио да се у записник о главном претресу унесе моја примедба у вези ових фотокопија доказа које вам доставља СОРЗ, а не доставља оригинале, и понављам предлог да се сви оригинали доказа прибаве ради извођења и ону примедбу коју сам имао данас да нешто што није изведено као доказ током поступка је презентирано данас сведоку и да се он изјашњавао о томе, а тај доказ није изведен.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел могу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово да констатујемо.

Бранилац опт.Јовановић Ненада, адв.Вељко Ђурђић, ставља примедбу на све доказе писмене који су у фотокопији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Видите, ја подржавам ово што је рекао Вељко Ђурђић, а посебно тражим да се прибави књига деловног протокола коју имате у копији, то мора да се прибави да видимо имајући у виду да за кључне термине ми немамо ништа, да видимо како је то у књизи. Има један проблем на овој фотокопији ја не видим, овај мој судски роковник тако исто обрасци сви имају странице, овај нема, не знам како ћемо, можда је избрисан кад је копиран, можда је, али када би имали бројеве страница знали би да ли је то ишчупано или није, да ли је исцепано, а да добијемо оригинал, тражите од Поповића овог та комисија како се зове.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас само још једно да се дода председнице већа, ако неко нама пошаље фотокопију нечега онда мора да има оригинал, ја не знам ко има право у овој земљи да на захтев суда доставља фотокопију а не оригинал који постоји, и не може да се тврди да не постоји јер они су правили фотокопије ти који су вас обавештавали о томе, према томе ја не би, ја сам вама и прошли пут пре не знам колико месеци рекао ви све тражите од СОРЗ-а, тражите изворни документ од органа у коме се налази, да ли је СУП Призрен, да ли је ОУП Сува Река или било који који тражите, а не од СОРЗ-а који вам даје нешто из досијеа КиМ, досије КиМ је досије који је фотокопиран, значи фотокопија докумената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Ђурђићу СУП Крушевац нас је обавестио да све што имају везано за овај догађај да је све достављено Служби за откривање ратних злочина, дакле ми смо се директно њима обратили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И молим вас, онда тим пре немојте да вам даје доказе из досијеа КиМ, него нека вам да изворни доказ, јер досије КиМ је рађен на основу докумената, не на основу фотокопија, на основу оригиналног документа и ево пазите имамо овде 4, 5 листова и што каже постоји књига значи то је цела књига која треба да се достави и онда да видимо она је вођена по реду, да ли има прескока, нема прескока, како је претходно, како је накнадно, значи зато оригинал, а нико, зашто на основу фотокопија докумената ми изводимо доказе, ја то стварно не знам. Нисам до сад имао у пракси такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да констатујемо.

Пуномоћник оштећених адв.Драгољуб Тодоровић предлаже да се затражи и књига деловодног протокола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још хтео нешто? Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: (бранилац првооптуженог) У потпуности подржавам ово што је колега Ђурђић рекао, судија не постоји ниједан орган у овој држави тренутно или на овом простору ако неко има сумње да је држава у питању, коме оргинали докумената који су везани за овај догађај требају више него суду и не постоји ниједан орган који то може да одбије да вам достави, према томе не стављамо ми вама примедбу колико стављамо њима, али ви сте ти који то мора да изведу до краја, обавезите их наредите им, запретите им, имате могућности, имате овлашћење законом, казните их уосталом. И само још једну ствар, ја колико сам разумео колегу тужиоца каже не вештаче се они који су чули у суђењу Милошевић, да ли то значи да је тужилац пре тога чуо нешто о овом догађају, да ли је чуо нешто друго о том догађају, пре тог догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И ако је чуо што није предузео нешто у том смислу.

Бранилац опт.Митровић Радослава, адв.Горан Петронијевић придружује се речи браниоца опт.Јовановић Ненада, адв.Вељка Ђурђића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за термине:

03, 04, 05. и 06. новембар 2008. године, са почетком у 09,30 часова, судница број 2.

О распореду саслушања сведока бићете накнадно обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Чукарићу, изволите. У 09,30. Изволите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде и судско веће ја се у потпуности слажем са вашим предлогом у вези вештачења сведока «А», «Б» и «Ц», све како сте их навели. Немам ништа против и сви да се вештаче. Тужилац је ставио примедбе између једних сведока и других, ја би дао предлог не само ово, но да се сведок оштећена мајка и Агрон суоче са сведоком «А», не само да би уважили једне, нико није компетентни сведок ко што је сведок мајка и оштећена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлог је у допуну доказног поступка, поднесите.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да се суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на то. Добро.

Записничар

Председник већа-судија